

# إعداد خطيب ماهر



ด้วยเหตุนี้เราจึงได้ตั้งใจจัดทำหนังสือชื่อ: (อัลมุกตะศ็อร อัลมุฟิด สำหรับมุอ์ซซิน อิหม่าม และผู้ที่อ่านคุณบะฮ์ และฮุกุมต่าง ๆ ของมัสยิด) และได้แปลเป็นหลายภาษา ซึ่งได้รวมหลายหัวข้อไว้ด้วยกัน เช่น:<sup>1</sup>

การละหมาดวันศุกร์และความหมายของมัน เวลาของมัน  
และบางบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับผู้เป็นมุกลัลฟ  
(ผู้บรรลุลุสศานาฮะ) เช่นเดียวกับการคุณบะฮ์วันศุกร์  
บทบัญญัติของมัน เงื่อนไขและองค์ประกอบของมัน  
สุนนะฮ์ของมัน และการแปลมัน  
รวมถึงคุณสมบัติที่ควรมีในผู้ที่อ่านคุณบะฮ์จากคุณสมบัติหา  
งวิชาการและคุณธรรม  
มารยาทของการคุณบะฮ์และผู้ที่อ่านคุณบะฮ์,  
วัตถุประสงค์และเป้าหมายของมัน  
และวิธีการเตรียมการของมัน.

และเนื่องจากหัวข้อนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง  
จึงได้มีการจัดทำหนังสือเล่มที่สองนี้ในชื่อ  
(การเตรียมตัวการเป็นคอเตีบที่มีความชำนาญ)  
เพื่อเป็นการขยายและเติมเต็มหนังสือเล่มก่อนหน้านี้

เราขอต่ออัลลอฮ์  
โปรดทำให้งานของเราเป็นงานที่ดีและบริสุทธิ์เพื่อพระพักตร์  
ของพระองค์  
และขอพระองค์โปรดประทานความสิริมงคลในงานนี้  
และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่ง  
และขอพระพรและสันติสุขจงมีแด่ท่านนบีมุฮัมมัดของเรา

---

<sup>1</sup> - <https://islamcontent.com/ar/single-content/74839>.

## ความสำคัญของคตบะธ

มิมบรของวันศุกร์: เป็นหนึ่งในวิธีการที่มีอิทธิพลที่สุด - หรืออาจจะเป็นวิธีที่มีอิทธิพลที่สุด - ในการส่งผลต่อผู้คน หากมีการใช้งานอย่างเหมาะสม

เนื่องจากผู้ที่อ่านคตบะธจะพบกับผู้คนทุกสัปดาห์ตลอดหลายปี ไม่ว่าจะน้อยหรือมาก

และพวกเขาได้เปิดใจและเปิดใจให้กับเขา

โดยไม่ให้สิ่งใดมารบกวน แม้แต่การสัมผัสก้อนกรวด

และพวกเขารับฟังคำแนะนำ คำตักเตือน บทเรียน

และข้อคิดจากเขาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

และเคาะก๊อบที่ประสบความสำเร็จและได้รับความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ด้วยวิธีการที่โน้มน้าวใจและการแสดงออกที่ทรงพลัง

ย่อมจะมีอิทธิพลต่อพวกเขาอย่างลึกซึ้งโดยไม่ต้องสงสัย

และอาจจะมีอิทธิพลที่รุนแรงและแข็งแกร่งกว่าครูที่มีต่อนักเรียนของเขา และยิ่งกว่าผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์

เพราะว่าคตบะธนั้นเกี่ยวข้องกับการอิบาดะฮ์ที่ยิ่งใหญ่ซึ่งก็คือการละหมาด

และเพราะว่าคอเต็บที่มีความสามารถในการพูดที่ชัดเจนและมีความจริงใจนั้นพบกับผู้คนโดยตรงในขณะที่เขายืนอยู่ต่อหน้าพวกเขา

พวกเขาเห็นการแสดงออกทางใบหน้าและสายตาของเขา

ทำให้มีอิทธิพลต่อพวกเขาผ่านทางรายได้ยินและการมองเห็น และสัมผัสถึงหัวใจและจิตใจของพวกเขา

และพวกเขายังคงฟังเขาอย่างตั้งใจตลอดเวลาที่เขาทำการคุ

ตบะฮ์

และเขานำเสนอหลักฐานและข้อพิสูจน์ทางปัญญาและทางศาสนาที่เขาสามารถใช้ - ด้วยอนุมัตติของอัลลอฮ์ - เพื่อโน้มน้าวพวกเขาและแก้ไขความเข้าใจของพวกเขา

เคาะฎิบที่ประสบความสำเร็จและได้รับการเตาฟีกจากอัลลอฮ์:

คือผู้ที่ทำให้มีมับรเป็นหนึ่งในประตูลำดับของการเผยแพร่ความดีและความรู้ และไม่ได้จำกัดเพียงแค่นั้น

แต่ยังมีส่วนร่วมและมีส่วนช่วยในทุกสนามของความดีและความเมตตาตามความสามารถของเขา ไม่ว่าความดีจะอยู่ที่ใด คุณจะพบว่าเขาเป็นหนึ่งในผู้บุกเบิก

และไม่ว่าการเสียสละเพื่ออัลลอฮ์จะอยู่ที่ใด

คุณจะพบว่าเขาเป็นหนึ่งในทหารของพระองค์

ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นเคาะฎิบคือผู้ที่ใส่ใจในการเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และการให้ประโยชน์แก่บรรดามุสลิม

เช่นเดียวกับบรรดานบีและรอซูล -อะลัยฮิมุสเศาะลาตุวัสสลาม-

และบรรดานักวิชาการและนักดาอีย์ที่มีความจริงใจต่อประชาชาติอิสลาม

ผู้ที่มีความมุ่งมั่นในการฟื้นฟูและดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง

มีเคาะฎิบจำนวนมากที่มีคุณสมบัติของการเป็นคอเตีบครบกัวน แต่คุณบะฮ์ของพวกเขาไม่ได้ให้ผลลัพธ์ที่คาดหวังไว้ดังที่จำเป็นสำหรับคอเตีบที่ถือสารด้วยความจริงใจและความบริสุทธิ์ใจ

ในทุกวันศุกร์

เขาจะนำหัวข้อที่เข้าถึงความรู้สึกและความต้องการของผู้คน  
มานำเสนอ และสามารถครองใจพวกเขาได้ โดยในหนึ่งปี  
เขาจะได้พบปะกับพวกเขาถึงห้าสิบครั้ง  
แล้วจะมีวิธีใดที่ทรงอิทธิพลไปกว่าวิธีนี้อีกเล่า?

ดังนั้นจึงไม่แปลกใจเลยที่คุตบะฮ์วันศุกร์เป็นหนึ่งในสัญลักษณ์  
ที่มีเกียรติที่สุดของอิสลาม  
และเป็นหนึ่งในสนามที่สำคัญที่สุดในการเชิญชวนสู่ทางของ  
อัลลอฮ์และเผยแพร่บทบัญญัติของพระองค์  
และเป็นการตั้งหลักฐานต่อบ่าวของพระองค์  
ซึ่งศัตรูของอิสลามปรารถนาที่จะมีในศาสนาของพวกเขาเช  
นนี้ จนกระทั่งผู้นำพรรคที่ต่อต้านอิสลามคนหนึ่งกล่าวว่า:  
"โอ้ หากว่าฉันมีที่นั่งเช่นนี้อยู่กับฉัน?!"

"ความมีเกียรติของวิชาความรู้และศิลปะต่างๆ  
ขึ้นอยู่กับความมีเกียรติของเป้าหมายของมัน  
และการพูดในที่สาธารณะมีเป้าหมายที่สำคัญยิ่ง  
คือการชี้นำผู้คนไปสู่ความจริง  
และกระตุ้นให้พวกเขาไปสู่สิ่งที่เป็ประโยชน์ในชีวิตนี้และใน  
ชีวิตหลังความตาย

และการชุมนุมก็ถือเป็นหนึ่งในวิธีการของการเป็นผู้นำและ  
การเป็นหัวหน้า...

ในคำปราศรัยนั้น: มีเกียรติอันยิ่งใหญ่  
และเกียรติของมันอยู่ที่ผู้ดำเนินการต้องเป็นผู้ที่มีความเฉลียว  
ฉลาดและมีวาทศิลป์"(2)<sup>1</sup>

<sup>1</sup> "อัล-คิฎออะฮ์อินตัลอะรอบ" โดย มุฮัมมัด อัล-คอฎีร์ ฮุซัยน์: 178-179.

และได้มีการกำหนดโดยศาสนาว่าผู้ที่ละหมาดจะต้องสตับ  
ฟิงอย่างหนึ่งเจียบต่อท่าน - ฟีน้องผู้ที่อ่านคุณบะฮ์-  
ขณะท่านกำลังอ่านคุณบะฮ์ ท่านเราะสุลุลลอฮ์ -  
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิอะสลัลม - กล่าวว่:

«إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَتَيْتُ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَعُوتُ»

"เมื่อท่านกล่าวแก่เพื่อนของท่านในวันศุกร์ว่า "จงเจียบ"  
ในขณะที่อิหม่ามกำลังคุณบะฮ์ ดังนั้น  
แท้จริงเจ้าได้กระทำให้สำเร็จแล้ว" บันทึกโดย อัล-บุคอรี<sup>1</sup>  
และมุสลิม (3)<sup>1</sup> และความหมายของคำว่า 'เรื่องไร้สาระ'  
คือจะไม่ได้รับผลบุญจากการละหมาดวันศุกร์

ยิ่งไปกว่านั้น เป็นสุนนะฮ์ (สิ่งที่ท่านนบีแนะนำให้เป็นปฏิบัติ)  
สำหรับผู้คนจะต้องหันหน้ามาหาคุณ และอิหม่ามอัน-นะวะวีย์  
อิบน์ อัล-มุนซิร และอิบน์ อับดุลบาร - เราะฮิมาฮูมุลลอฮ์ -  
ได้ถ่ายทอดอิญมาอ์ในเรื่องที่ว่าเป็นสุนนะฮ์ในเรื่องนี้<sup>2</sup>

## บรรดามลาอิกะฮ์แห่งพระผู้ทรงเมตตากำลังฟังเจ้า อายุ ดังนั้นจงให้ความสำคัญแก่พวกเขา

เพียงพอแล้วสำหรับเกียรติและความภาคภูมิใจของเจ้า -  
โอ ผู้เป็นคอเต็บเอ๋ย -  
ที่มะลาอิกะฮ์แห่งพระผู้ทรงเมตตาได้ร่วมฟังการเทศนาและคำ  
สอนของเจ้า ท่านรอซูลุลลอฮ์ - คือลัลลลอฮุอะลัยฮิอะสลัลม -  
ได้กล่าวไว้ในหนังสือเศาะฮิหบุคอรี<sup>3</sup> และมุสลิม<sup>3</sup>:  
"เมื่อถึงวันศุกร์"

<sup>1</sup> อัลบุคอรี (934) และมุสลิม (851)

<sup>2</sup> - (อัลมะญมӯอ์: 4/ 447)

<sup>3</sup> อัลบุคอรี (3211) มุสลิม (850)

ที่ประตูแต่ละบานของมัสยิดจะมีมลาอีกะฮ์คอยบันทึกผู้ที่มาถึง  
ก่อนตามลำดับ และเมื่ออิหม่ามนั่งลง

พวกเขาก็จะพับสมุดบันทึกและมาฟังการรำลึกถึงอัลลอฮ์"

และเมื่อคุณรู้สึกถึงสิ่งนั้น (ความสำคัญของตำแหน่งนี้)  
คุณค่าของการศุบะฮ์ก็จะยิ่งใหญ่ขึ้นในหัวใจของคุณ

และคุณ会增加ความมุ่งมั่นในการพูดความจริง

การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ การให้คำแนะนำแก่ผู้คน  
และไม่เฝ้าดูหรือประจบสอพลอพวกเขา

ดังนั้น จะมีใครเล่าจะเหมือนท่าน - โอ้  
ผู้กล่าวคุญะฮ์ผู้ประเสริฐ - ?

อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้มนุษย์ต้องฟังและสดับรับฟังคำพูด  
ของเจ้า แม้กระทั่งห้ามพวกเขาจากการทำสิ่งอื่น เช่น  
การพลิกก่อนกรวด

และห้ามการปฏิเสธสิ่งที่ไม่ดีในขณะที่เจ้ากำลังพูด

และพระองค์ทรงให้บรรดามลาอีกะฮ์ฟังเจ้าด้วย!

และสิ่งนี้บังคับให้ท่านต้องมีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์  
และให้คำแนะนำอย่างเต็มที่ในคุญะฮ์และการตักเตือนของท่าน  
าน

และเป้าหมายของคุญะฮ์ของท่านควรเป็นการรำลึกถึงอัลลอ  
ฮ์ การตักเตือนผู้คน

และให้ความกระจ่างแก่พวกเขาในเรื่องของศาสนาของพวกเขา  
และสิ่งที่ทำให้พวกเขาได้รับความดีในโลกนี้

\*\*\*

## สิ่งใดดีกว่า:

### การกล่าวคุญบะฮฺแบบสดหรือการอ่านจากกระดา ษ?

ไม่มีข้อสงสัยว่าในการอ่านของเคาะฎิบจากกระดาษนั้นมีประโยชน์มากมาย

และอาจจะเหมาะสมกว่าสำหรับเคาะฎิบและผู้พูดหลายคนมากกว่าการพูดแบบสด ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่เห็นได้และเป็นจริง

และสำหรับการด้นสดนั้นมีผลอย่างมากต่อการโต้ตอบและความกระตือรือร้นของเคาะฎิบ  
ซึ่งสิ่งนี้จะนำไปสู่ความรู้สึกร่วม ความกระตือรือร้น  
และอารมณ์ร่วมของผู้ฟังอย่างไม่ต้องสงสัย  
และในทางกลับกัน (หากขาดการด้นสด  
ผลลัพธ์ก็จะตรงกันข้าม)

เป็นที่ทราบกันดีว่าเมื่อประสาทการได้ยินและการมองเห็นร่วมกันในการรับสาร  
มันจะมีพลังมากกว่าในการเข้าใจและรับรู้และการจดจำข้อมูล  
แตกต่างจากการใช้เพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง ดังนั้น  
คอเต็บที่พูดสดและเผชิญหน้ากับผู้คนด้วยใบหน้า  
และพูดกับพวกเขาด้วยสายตา  
จะมีพลังในการโน้มน้าวมากกว่าผู้ที่อ่านจากกระดาษ  
และผู้คนรับสารจากเขาได้เพียงผ่านการได้ยินเท่านั้น  
และแม้แต่การรับสารนี้ก็ไม่แข็งแกร่งเท่ากับคอเต็บที่พูดสด  
เพราะเสียงของเขาจะมีพลังและมีปฏิสัมพันธ์มากกว่า  
และผู้ใดที่ได้ลองพูดสดมาหลายครั้ง  
และพบว่าในการพูดสดของเขานั้นจะมีความล่งเลหรือพูดติด

ขัดหรือลืมนั้น หรือมีความกลัวและความเครียดอย่างมาก และไม่เห็นว่าสิ่งเหล่านี้ลดลงเมื่อเวลาผ่านไปและมีการฝึกฝน การพูดโดยไม่ได้เตรียมตัวมากขึ้น ดังนั้น

จึงให้เขาอ่านบทกวีบทประพันธ์

เพราะไม่ใช่ทุกคนที่จะประสบความสำเร็จในการพูดโดยไม่ ได้เตรียมตัว และอัลลอฮ์ ตะอาลา

ได้แบ่งปันปัจจัยยังชีพทางวัตถุระหว่างมนุษย์

เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้แบ่งปันปัจจัยยังชีพทางจิตใจ เช่น คุณธรรม ความสามารถ พรสวรรค์ และความมุ่งมั่น

**(แปดขั้นตอนที่ช่วยให้การเดินทางไปสู่การปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จในการกล่าวคุตบะฮ์นั้นง่ายขึ้นและราบรื่นขึ้น)**

1- การขออภัย (ขอพร) อย่างจริงใจเพื่อขอความช่วยเหลือในเรื่องนั้น และการวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยความบริสุทธิ์ใจและความนอบน้อม

2- การมอบหมาย (ตะวักกุล) ต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา อย่างจริงใจในเรื่องนั้น และการพึ่งพาพระองค์อย่างดี เพราะอัลลอฮ์จะทรงเป็นไปตามที่ป่าวของพระองค์คาดหวังจากพระองค์ และผู้ใดที่มอบหมายต่อพระองค์ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้เพียงพอและให้สิ่งที่เขาต้องการและหวังใฝ่อย่างครบถ้วน

3- การพึ่งผู้คอยเตือนท่านอื่น ๆ ที่โดดเด่นและนำประสบการณ์ของพวกเขามาปรับใช้

4-

กล่าวคุณบูชาโดยลำพัง แม้จะเป็นในมัสยิดผ่านเครื่องขยายเสียงที่ใช้เฉพาะภายในมัสยิดก็ถือว่าดี และหากอยู่บนมิมบ์รก็จะยิ่งดีอย่างมาก

5-

ฝึกฝนการแสดงออกทางอารมณ์และเสริมสร้างความรู้สึก

เมื่อข้าพเจ้าได้พิจารณาถึงความลับที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการพูดและการแสดงออกและการมีอิทธิพล ข้าพเจ้าพบว่าความลับและเหตุผลในเรื่องนี้ - หลังจากการเตาฟีกจากอัลลอฮ์-

คือความเข้มแข็งของอารมณ์ที่พวกเขามี และความสามารถของพวกเขาในการแสดงออกถึงความรู้สึกของตนเองอย่างละเอียดตามหลักการศาสนา

อารมณ์ความรู้สึกที่เข้มแข็งจะผลักดันให้ผู้มีวาทศิลปีแสดงออกอย่างชัดเจน และผลักดันให้ผู้มีปัญญาถ่ายทอดสิ่งดีงามออกมา มันดึงดูดหัวใจด้วยมนต์เสน่ห์ และตรึงสติปัญญาไว้ด้วยความงดงามและความเชี่ยวชาญของมัน ส่วนผู้ที่มีอารมณ์อ่อนไหว ความรู้ส่วนใหญ่ของเขาจะตายไปพร้อมกับอารมณ์ความรู้สึกของเขา

และอิทธิพลที่เขามีต่อผู้คนจะจางหายไปพร้อมกับการตายของความรู้สึกของเขา

"ดังนั้น

ผู้เป็นเคาะฎิบทุกคนจำเป็นต้องเปี่ยมไปด้วยความกระตือรือร

นในสิ่งที่ตนเรียกร้องให้ผู้คนทำ  
และมีความเชื่อมั่นในความสัตย์จริงของสิ่งนั้น  
เพราะสิ่งที่ออกมาจากหัวใจก็จะเข้าไปสู่หัวใจ ฉะนั้น  
ความกระตือรือร้นของคอเต็บจะต้องแรงกล้ากว่าความกระตือ  
รือร้นของผู้ฟัง  
เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดความรู้สึกเหล่านั้นไปยังพวกเขาแล  
ะสนองความกระหายของพวกเขาได้ มิฉะนั้นแล้ว  
ผู้ฟังจะสัมผัสได้ถึงความเหนื่อยชาในตัวเอง  
และผลของคำพูดก็จะสูญเปล่าไป"

คุณจำเป็นต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ  
โดยการเขียนความคิดและความรู้สึกของตัวเองออกมา  
แล้วลองให้สิ่งนั้นออกมาด้วยการพูดกับตัวเอง  
จากนั้นจึงค่อยเปิดใจพูดคุยกับคนที่คุณรัก

และทุกครั้งที่ความรู้สึกถูกกักขังและจองจำ  
มันก็จะเหือดแห้งและร่อยหรอไป แต่ทุกครั้งที่มันเป็นอิสระ  
(ภายใต้เงื่อนไขที่เป็นไปตามบทบัญญัติของศาสนา)  
มันก็จะพรั่งพรูและไหลหลั่งออกมา  
หล่อเลี้ยงหน้ากระดาษให้เกิดเป็นงานเขียนและงานประพันธ์  
หล่อเลี้ยงมิมบาร์ให้เกิดเป็นสุนทรพจน์และวาทศิลป์  
และหล่อเลี้ยงผู้คนให้เปี่ยมด้วยความรักและความเมตตา

ดังนั้น โอ พี่น้องที่เป็นเคาะฎิบ  
จงปล่อยให้ความรู้สึกและอารมณ์ของคุณเป็นอิสระ  
เพื่อปลุกจิตวิญญาณแห่งชีวิต ความคิดสร้างสรรค์  
การพัฒนา ความเจริญงอกงาม  
และความเมตตาให้มีชีวิตชีวาขึ้นในตัวคุณและผู้อื่น

ดังนั้นผู้ใดที่มีความรู้สึกที่สูงส่ง:

มารยาทของเขาก็จะประเสริฐ, จิตใจของเขาก็จะมีเกียรติ  
ผู้ที่รักเขาก็จะมีมาก ศัตรูของเขาก็จะมีน้อย  
เหตุผลของเขาก็จะปรากฏชัด วาทีศิลป์ของเขาก็จะเข้มแข็ง  
และความชัดเจนในการพูดของเขาก็จะยิ่งใหญ่.

6- ขอคำแนะนำจากผู้ที่มีชื่อเสียง มีปัญญา มีประสบการณ์  
และมีความรักที่จะแนะนำเขาให้เห็นข้อบกพร่องเพื่อหลีกเลี่ยง  
และชี้ให้เห็นคุณงามความดีเพื่อยึดมั่นและเพิ่มพูนในสิ่งนั้น

7- การเตรียมตัวล่วงหน้าสำหรับการคุตบะฮ์

8-

การอ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมสุนทรพจน์และวิธีการ  
บรรยาย<sup>1</sup>

### **(ความกังวลและความตึงเครียดในช่วงเริ่มต้นของ การกล่าวคุตบะฮ์เป็นสิ่งที่คุ้นชินและปกติ)**

คุณจะพบว่าในช่วงแรกของการกล่าวคุตบะฮ์ของคุณนั้น  
จะมีความกังวลและความกลัว  
ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคน  
และบางทีคุณอาจรู้สึกว่าเป็นผลมาจากการที่ผู้คนมองมาที่  
คุณ  
และความคิดของคุณเกี่ยวกับความอ่อนแอทางวิชาการของคุณ

---

<sup>1</sup> - ดู: อัลมุคตะศอร อัลมุฟิด ลิลมุอ์ซซิน วาลอิมาม วาลคอฎิบ วะอะห์กามุลมะชาอูดีต : หน้า 95,  
<https://islamcontent.com/ar/single-content/74839>.

ความกังวลของท่านอาจเพิ่มขึ้น:  
ความรู้สึกว่าผู้คนรับรู้ถึงสิ่งนี้และไม่ชอบจากผู้บรรยาย  
และบางทีอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้พวกเขาห่างเหินจากท่าน  
และสิ่งที่ไม่ต้องสงสัยเลยคือ:  
เมื่อท่านมีความผูกพันกับอัลลอฮ์มากขึ้นและพึงพาพระองค์  
พร้อมกับการวิงวอนที่จริงใจ และการฝึกฝนอย่างยาวนาน  
ความกลัวจะหายไปอย่างสิ้นเชิง  
จนกระทั่งท่านจะเข้าสู่ขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงกับการทดสอบ  
และรอคอยวันศุกร์เพื่อสัมผัสความสุขของการทดสอบ  
ดังนั้น สิ่งที่สำคัญ  
คือการอดทนจนกว่าคลังแห่งการชี้นำและความกรุณาของพระผู้ทรงประทาน ผู้ทรงเกียรติจะเปิดให้แก่บุคคลเขา  
ดังนั้น จงอดทนกับความลำบากในตอนเริ่มต้น  
เพื่อที่จะได้รับความสุขสบาย เกียรติยศ  
และความสุขในบ้านปลาย  
และจงกล่าวกับตัวเองว่า:  
หลังจากความยากลำบากก็จะมีแต่ความโล่งใจและหมดสิ้นความอึดอัด  
และหลังจากความเหนื่อยล้าก็จะมีแต่ความสุขสบาย  
มันเป็นเพียงการอดทนชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น  
จงอดทนและอดทนอย่างต่อเนื่อง เพื่อคุณจะได้ขึ้นสู่มิมบ์ร  
และประกาศการเรียกร้องสู่หนทางของอัลลอฮ์  
และอัลลอฮ์ได้ตรัสความจริงแล้ว  
และใครเล่าจะสัตย์จริงยิ่งกว่าอัลลอฮ์ในคำพูด:

(وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا)

"และบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในหนทางของเรา  
แน่นอนเราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาสู่ทางของเรา  
" [ซูเราะฮ์ อัลอังกะบูต: 69].

และช่างงดงามยิ่งนักที่ท่านเกาะตาตะฮฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ  
ได้กล่าวว่า: "โอ้ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย  
หากเจ้าไม่ต้องการทำความผิดนอกเสียจากเมื่อเจ้ามีความกระ  
ตือรือร้น เจ้าก็จะโน้มเอียงไปสู่ความเบื่อหน่าย ความเฉื่อยชา  
และความแข็ง แต่แท้จริงแล้วผู้ศรัทธาคือผู้ที่แบกรับ  
ผู้ศรัทธาคือผู้ที่เข้มแข็ง และผู้ศรัทธาคือผู้ที่แข็งแกร่ง"(7)<sup>1</sup>  
และความหมายของผู้ที่แข็งแกร่ง:  
คือผู้ที่รักษาการทำความดีและบังคับตัวเองให้ทำอย่างต่อเนื่อง

### (สาเหตุ (หรือแนวทาง) ในการกำจัดความกลัวที่มากเกินไปต่อการพูดใน ที่สาธารณะ)

ความกลัว โดยเฉพาะในช่วงเริ่มต้น  
เป็นเรื่องปกติและธรรมดาอย่างมากอย่างที่ได้อธิบายไปแล้ว  
ยิ่งไปกว่านั้น มันยังเป็นสิ่งที่ดี  
เพราะช่วยให้ใส่ใจในการเตรียมสุนทรพจน์และควบคุมจิตใจ  
ไม่ให้ความมั่นใจในตัวเองมากเกินไป  
ซึ่งอาจนำไปสู่การดูถูกผู้คนและการละเลยการใส่ใจในคุณภ

---

<sup>1</sup> ตัฟซีร อัล-กรุฎีบีย": (1/251). และอัษร กอตาตะฮฺ -เราะหิมะฮุลลอฮฺ- อัคเราะญะฮ์: อนุ  
อัลกอซิม อิบน์ บัชรอน อัลบัฆดาดี (เสียชีวิต: 430 ฮิจเราะฮ์), ใน: "อามาลีย": (1454).

าพของเนื้อหาทางวิชาการและการเลือกใช้คำพูดและสาระที่เหมาะสม

แต่การมีความกลัวอย่างต่อเนื่องในทุกครั้งที่มีการคุตบะฮ์ และเป็นเวลานานนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดี -  
ซึ่งในยุคปัจจุบันเรียกว่าความกลัวทางสังคม -  
จำเป็นต้องหาวิธีในการกำจัดมันออกไป  
และวิธีการเหล่านั้นได้แก่:

1- การมีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา  
การวิงวอนขอต่อพระองค์  
และการวิงวอนขอพรให้พระองค์ประทานสมาธิ  
และความสงบแก่หัวใจของคุณ

2- การดื่มเครื่องดื่มบางชนิดที่ช่วยผ่อนคลายก่อนคุตบะฮ์  
เช่น ชามินต์และอื่นๆ  
เพราะมีผลในการบรรเทาความกังวลและความกลัว

3- การเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อมรับฟังคำวิจารณ์  
และรู้สึกยินดีในสิ่งนั้น  
เพื่อให้เป็นบันไดสู่ความก้าวหน้าและความคิดสร้างสรรค์  
และไม่กลัวความผิดพลาด

4- การมาถึงตั้งแต่เนิ่นๆ  
ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเคาะกุบที่มาถึงอย่างเร่งรีบเพื่อให้ทันเวลา  
จะทำให้จิตใจของเขาวุ่นวายและหัวใจของเขาสั่นคลอน  
และจะมีความกังวลและความตึงเครียดที่คงอยู่กับเขาแม้ในระหว่างการคุตบะฮ์

5- เงยหน้าขึ้นเพื่омองดูผู้คน และบางครั้งจงพูดแบบสด  
แม้ในช่วงแรกจะรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องยาก มีความผิดพลาด

และลึกลับใจ แต่การที่คุณยังคงอ่านจากกระดาษอย่างเดียว  
และไม่กล้ามองผู้ฟัง  
จะทำให้ผู้ฟังขาดความกระตือรือร้นในคำพูดของคุณ  
และจะทำให้คุณยังคงมีความหวาดกลัวและประหม่าในการขึ้น  
นมิมบัร (ธรรมาสณี)

ผู้เป็นคอเต็บบางคนที่มีประสบการณ์ในการคุตบะฮ์มานาน  
หลายปี แต่ยังคงอ่านจากกระดาษและไม่มองผู้ฟัง  
ได้เปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาว่า  
พวกเขายังคงรู้สึกกลัวและกังวลทุกครั้งที่มีโอกาสคุตบะฮ์  
และบางคนถึงกับบอกว่า "ในทุกครั้งที่ผมขึ้นคุตบะฮ์  
เหมือนมันเป็นครั้งแรกสำหรับผมทุกครั้ง  
เพราะความกังวลและความหวาดกลัว

แต่อย่ามองใบหน้าของผู้คนในช่วงเริ่มต้นของการคุตบะฮ์  
ของคุณ  
เพราะสายตาของคุณอาจไปสบเข้ากับคนที่คุณเกรงกลัวแล้ว  
ทำให้คุณประหม่า  
หรือการที่ผู้คนมองคุณอาจทำให้คุณหวาดกลัว  
แต่จงมองไปที่ศีรษะของพวกเขา  
โดยไม่ต้องจดจ่อที่ใบหน้าและดวงตาของพวกเขาเป็นพิเศษ

6- ขณะที่คุณกำลังขึ้นไปบนนมิมบัร  
อย่าคิดถึงสิ่งที่เป็นลบหรือความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น  
แต่จงคิดถึงผลลัพธ์เชิงบวกที่คาดหวังจากอัลลอฮ์  
และประโยชน์อันยิ่งใหญ่ที่คุณจะได้รับจากการบรรยายของคุณ  
ณ ไม่ว่าจะเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้คน  
การที่อัลลอฮ์ทรงประทานความสำเร็จแก่คุณในการดำรงไว้ซึ่ง

งหลักการของการส่งเสริมความดีและยับยั้งความชั่ว  
และการเรียกร่องผู้คนสู่พระองค์

7- จงหายใจอย่างถูกต้องก่อนการการศุทปะษั  
นั่นคือการสูดลมหายใจเข้าลึก ๆ ทางจมูก  
แล้วกลั่นลมหายใจไว้ครู่หนึ่ง จากนั้นค่อย ๆ  
ปล่อยลมหายใจออกช้า ๆ  
การหายใจแบบนี้มีผลอย่างยิ่งในการลดความตึงเครียด ผู้เชี  
ยวชาญและแพทย์ได้กล่าวไว้ว่า  
การหายใจแบบปกติจะส่งออกซิเจนไปยังสมองเพียง 7-10  
ลิตร

ในขณะที่การหายใจอย่างถูกต้องจะส่งออกซิเจนได้มากถึง  
75 ลิตร

ซึ่งจะช่วยลดระดับฮอร์โมนแห่งความกังวลและความเครียด  
และวิธีนี้ได้รับการทดลองแล้วพบว่ามึผลอย่างมากในการขจั  
ลดความตึงเครียด ความกังวล และความกระวนกระวายใจ

ในระหว่างคุณปะษั พยายามหายใจลึกๆ  
โดยไม่ให้ผู้ฟังสังเกตเห็น  
โดยการหายใจอย่างรวดเร็วและปริมาณมากผ่านปากหรือจมู  
กในช่วงเวลาที่เหมาะสม จากนั้นจึงเริ่มพูดต่อไป  
และทำเช่นนี้ในทุกๆ การหยุดพูด

**(วิธีการที่ดีที่สุดในการจัดการกับคำวิจารณ์ที่ผิด  
พลาดที่มาถึงท่าน)**

ไอ้พี่น้องผู้เป็นเคาะฐึบของฉัน  
หากคุณเชื่อมั่นในมตติที่คุณตัดสินใจ รูปแบบที่คุณเลือก  
หรือเส้นทางที่คุณเดิน

หลังจากที่ได้พิจารณาไตร่ตรองและปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญแล้ว

ก็อย่าได้หันไปสนใจผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์และตำหนิเลย  
เพราะไม่ว่าใครจะทำอะไร หรือยิ่งใหญ่แค่ไหน  
ก็ไม่มีทางหนีพ้นจากการถูกผู้คนวิพากษ์วิจารณ์ได้

และหากเจ้าใส่ใจในคำวิจารณ์ของพวกเขา  
ความมุ่งมั่นของเจ้าจะอ่อนแอลง และจิตใจของเจ้าจะคับแคบ  
และเจ้าจะหมดความปรารถนาในการพัฒนาและสร้างสรรค์  
ไม่มีหนังสือ บทความ หรือการงานใด ๆ  
ที่ไม่มีผู้วิจารณ์และตำหนิ

และเจ้าจงปฏิบัติต่อผู้วิจารณ์ด้วยความนุ่มนวลและความเคารพ  
และตอบโต้พวกเขาด้วยสิ่งที่ดียิ่ง  
และยอมรับสิ่งที่พวกเขามีซึ่งเป็นความจริง  
และอย่ารังเกียจสิ่งนั้น  
แม้ว่าผู้วิจารณ์จะไม่ใช่ว่าผู้ที่มีความสำคัญในสายตาของเจ้า

**(คำสั่งเสียสำหรับเคาะฆีบก่อนคุณบะฮ์)**

โอ้ พี่น้องผู้เป็นเคาะฆีบของฉัน  
คุณควรจะทำหลายสิ่งก่อนการคุตบะฮ์  
ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้คุณสามารถยืนบนมิมบร  
และกล่าวคุตบะฮ์ของคุณได้  
หลังจากที่ได้ขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ตะอาลาแล้ว  
เช่น:

1- จงรำลึกเสมอว่า  
คุณกำลังจะไปเผยแพร่ศาสน์ของอัลลอฮ์และเรียกร้องผู้คนสู่ห

นทางของพระองค์

และบางครั้งจงอ่านพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า:

﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾

"บรรดา (นบี) ผู้ที่ได้เผยแผ่ศาสนาทั้งหลายของอัลลอฮ์ และพวกเขากลับเกรงพระองค์

และพวกเขาก็ไม่กลัวเกรงผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์" และอ่าน -

บางครั้งอื่น ๆ - คำดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลาที่ว่า:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

"และผู้ใดเล่าจะมีคำพูดที่ดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้เชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ และเขาปฏิบัติงานที่ดี และกล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้นอบน้อม" (ซูเราะฮ์

ฟุศสิลัต : 33)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

"จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด นี่คือนำทางของฉัน ฉันเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์อย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และมหาบริสุทธิ์แห่งอัลลอฮ์ ฉันมิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี" [ซูเราะฮ์ ยูซุฟ: 108]

และสิ่งนี้จะผลักดันให้คุณมีความบริสุทธิ์ใจและความมุ่งมั่นมากยิ่งขึ้น และปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านนบี คือลอัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม

และระลึกถึงเป้าหมายอันยิ่งใหญ่ของการกล่าวคุตบะฮ์

ซึ่งเป็นเหตุผลที่อัลลอฮ์ทรงส่งบรรดานบีและบรรดาเราะซูล

องพระองค์มา            นั่นคือการเผยแพร่และประกาศศาสนา  
และนี่คือตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกนี้

2-            ขอพรต่ออัลลอฮ์ก่อนที่ท่านจะขึ้นไปบนมิมบร  
เพื่อให้ท่านได้รับความบริสุทธิ์ใจ            ความสำเร็จ  
และความถูกต้อง

และเพื่อให้ท่านและผู้อื่นได้รับประโยชน์จากสิ่งที่ท่านกล่าว  
เพราะมีนักพูดและผู้บรรยายมากมายที่ไม่ได้รับการตักเตือน  
จากสิ่งที่พวกเขา กล่าว และหากพวกเขาได้รับการตักเตือน  
พวกเขาก็ลืมสิ่งที่กล่าวไปอย่างรวดเร็ว  
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเวลาผ่านไปนาน

และจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ตะอาลาอย่างสม่ำเสมอ:  
ให้พระองค์ประทานความสามารถในการพูดที่ชัดเจนและวาท  
ศิลป์แก่คุณ

3-            การเตรียมชุดชุดบะอ์ไว้ล่วงหน้าเป็นเวลานาน  
ซึ่งอาจใช้เวลาในการเตรียมหลายเดือนหรือหลายปีก่อนการ  
บรรยายจริง

เมื่อใดที่มีหัวข้อหนึ่งผุดขึ้นในใจของคุณ  
หรือขณะที่คุณกำลังอ่านเจอประโยชน์ที่มีค่า  
หรือหะดีษที่ทำให้คุณหยุดคิด หรืออายะฮ์ที่คุณได้พิจารณา:  
จงบันทึกสิ่งนั้นทันทีโดยไม่ล่าช้า  
เพราะในขณะนั้นความรู้สึกกำลังพลุ่งพล่าน  
และความคิดกำลังปรากฏและเชื่อมโยงกัน  
หากคุณเลื่อนการเขียนออกไป  
ความคิดและความรู้สึกจะสูญหาย  
และยากที่จะจดจำและนำกลับมาได้

จากนั้นจงเขียนสิ่งที่ความคิดของคุณได้มอบให้ หลังจากนั้นให้เริ่มต้นรวบรวมเนื้อหาทางวิชาการ โดยไม่ต้องยุ่งยากซับซ้อน จากอัลกุรอาน สุนนะฮ์ และคำพูดของบรรดานักวิชาการที่คุณพบเจอจากการอ่านหนังสือของพวกเขา หรือหนังสือที่อ้างอิงจากพวกเขา และค้นหาเพิ่มเติมในโปรแกรมอัลมักตะบะฮ์ อัช-ชามีละฮ์ (โปรแกรมห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์) หรืออินเทอร์เน็ตเมื่อจำเป็น

และจงใส่ใจเป็นพิเศษกับโครงการอัลกุรอาน หะดีษนบี คำพูดและแบบอย่างของบรรพชน (สะลัฟ) ประวัติศาสตร์ และคำพูดของบรรดานักปราชญ์ผู้ทรงคุณธรรมในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์และความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

สิ่งที่คุณพบว่ามีเกี่ยวข้องกับหัวข้อของการศุตบะฮ์ให้คุณนำไปใส่ในไฟล์ในคอมพิวเตอร์ โดยไม่ต้องจัดเรียงและตรวจสอบ

และจงทำเช่นนี้เสมอในเรื่องราวหรือประโยชน์ที่ผ่านเข้ามาในใจของท่าน จดบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นในใจของคุณ ค้นคว้าและเขียนสิ่งที่คุณสามารถทำได้ จากนั้นปล่อยไว้และดำเนินการอ่านตามปกติของคุณต่อไป หากคุณพบประโยชน์หรือโครงการหรือหะดีษที่เกี่ยวข้องกับคุณุญะฮ์ที่ท่านได้เขียนไว้หรือบางส่วนของมัน: จงเพิ่มเข้าไปในนั้น

คุตบะฮ์นั้นอาจจะอยู่ในมือของคุณเป็นเวลาหลายปี  
และคุณสามารถบรรยายมันในการเรียนการสอนของคุณ  
การบรรยายพิเศษ หรือการกล่าวสุนทรพจน์ของคุณ  
ซึ่งระหว่างนั้นจะมีสิ่งดีๆ และประโยชน์ต่างๆ  
ที่ถูกเปิดเผยให้แก่คุณอย่างที่คุณไม่เคยคิดมาก่อน  
และคุณจะจดจำสิ่งที่คุณเคยลืมไปได้  
และเมื่อคุณบรรยายคุตบะฮ์วันศุกร์  
การบรรยายนั้นจะพร้อมสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

4-

จงกล่าวคุตบะฮ์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนผ่านการพูดคุยในมัส  
ยิดหรือในการรวมตัวส่วนตัวของคุณ  
และจุดประสงค์ของสิ่งนี้คือ:

ก- เพื่อให้เกิดการฝังแน่นของข้อมูลและการจดจำ

ข- เพื่อเผยแพร่ (คุตบะฮ์) ในหมู่ผู้คน  
โดยเฉพาะในมัสยิดที่อยู่ไม่ไกลจากมัสยิดใหญ่ที่คุณบรรยาย  
คุตบะฮ์  
เพราะโดยส่วนใหญ่แล้วกลุ่มผู้ฟังของคุณไม่ได้มารวม (ฟัง)  
กับคุณ

ค- เพื่อเพิ่มการลงลึกในประเด็นนั้น ๆ โดยส่วนใหญ่แล้ว  
หากคุณพูดไปแล้ว

คุณจะพบประเด็นสำคัญที่ควรกล่าวถึงระหว่างการพูดหรือห  
ลังจากนั้น หรืออาจมีคำถามและข้อสงสัยจากผู้ฟังคุณ

5-

จงกล่าวคุตบะฮ์ในวันสุกกรนั้น  
ก่อนถึงเวลาคุตบะฮ์ประมาณสองชั่วโมง  
เหมือนกับที่คุณจะคุตบะฮ์มันในคุตบะฮ์จริง

6-

อย่าทำให้การค้นคว้าและการเตรียมตัวเป็นเรื่องที่ยุ่งยากจนเกินไป

แต่จงให้ความสำคัญกับการรวบรวมเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อตัวคุณเองก่อน

แล้วจึงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟังในระดับชั้นที่แตกต่างกันของพวกเขา

และข้าพพบว่า

การกระทำที่ต้องใช้ความพยายามมากเกินไปในทุก ๆ

เรื่องนั้นเป็นอันตรายและยากลำบาก

และส่วนใหญ่แล้วจะนำพาเจ้าของไปสู่การหยุดชะงัก

ความเบื่อหน่าย หรือความเฉื่อยชา

**(คำสั่งเสียสำหรับเคาะฎิบระหว่างคุฏบะฮ์)**

มีหลายสิ่งที่คุณควรทำระหว่างการคุฏบะฮ์ ได้แก่:

1-

อย่าฝืนสร้างความรู้สึกรู้สึกหรือปิดบังมันเมื่อคุณเล่าเหตุการณ์

เรื่องราว และบทเรียนต่างๆ

แต่จงแสดงความรู้สึกของเจ้าตามบริบทผ่านทางสีหน้าของเจ้า

แววตา และการเปลี่ยนแปลงของน้ำเสียง

และจงรู้เถิดว่า

เมื่อใดที่การพูดของเจ้าเป็นไปตามธรรมชาติของมัน

และเจ้าไม่ได้พยายามฝืนทำให้มันเป็นไปตามที่ไม่ใช่ธรรมชาติของเจ้า

มันจะมีผลกระทบมากกว่า

ดังนั้นจงเป็นตัวของตัวเองตามที่เจ้าเติบโตมา

และใช้รูปแบบของเจ้าที่เจ้าใช้ในการพูดคุยและสนทนาในสภ

านการณ์ที่ไม่ใช่การเทศนา

พร้อมกับให้ความสำคัญกับน้ำเสียงและการปรับปรุงการแสดงออก

และมีคอเต็บจำนวนมากที่ทำให้การคุตบะฮ์มีรูปแบบที่แตกต่างไปจากที่เขาคุ้นเคย

ราวกับว่าเขาเห็นว่าการคุตบะฮ์นั้นมีรูปแบบที่ซ้ำซากและมีลักษณะเฉพาะตัว

ซึ่งสิ่งนี้ทำให้เขาสูญเสียอิทธิพลต่อผู้ฟังและไม่สามารถเข้าถึงจิตใจของพวกเขาได้

2- อย่าพึ่งแค่อ่านคุตบะฮ์อย่างเดียวโดยไม่ใส่อารมณ์หรือรบกวนจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้อย่างสมบูรณ์ แต่จงบรรยายอย่างช้าๆ และหยุดพักสั้นๆ เมื่อจำเป็น และให้ความสำคัญกับระดับเสียงให้เหมาะสมกับเนื้อหา จงพูดให้เสียงดังขึ้นและเร็วขึ้นในสถานการณ์ที่เหมาะสม

3- คำนวณเวลาของการคุตบะฮ์อย่างแม่นยำ และอย่าขยายเวลากล่าวคุตบะฮ์ยกเว้นเมื่อจำเป็น

4-

เมื่อคุณเห็นการกระทำที่ผิดพลาดบางอย่างที่เกิดขึ้นจากผู้ละหมาดในระหว่างการคุตบะฮ์ ให้ตักเตือนด้วยความสุภาพ เช่น เมื่อเห็นผู้ที่พูดคุยในระหว่างการคุตบะฮ์ ให้ตักเตือนทั่วไปเกี่ยวกับความผิดนี้

**(คำสั่งเสียสำหรับเคาะฎิบหลังจากคุตบะฮ์)**

มีหลายเรื่องที่คุณควรทำหลังจากคุตบะฮ์ ซึ่งได้แก่:

1- สรรเสริญอัลลอฮ์ ตะอาลา  
ในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่ท่านจากการช่วยเหลือในการ  
ทำหน้าที่อ่านคุตบะฮ์

2- การฟังบทคุตบะฮ์ของท่านหลังจากที่ได้กล่าวไปแล้ว  
โดยมีเป้าหมายเพื่อค้นหาด้านบวกเพื่อเสริมสร้างและยึดมั่น  
และด้านลบเพื่อหลีกเลี่ยงและห่างไกลจากมัน

และทั้งหมดนี้คือ:

1- ด้วยความเคารพต่อสถานะของคุตบะฮ์  
เพราะมีคุณค่าและสถานะในศาสนาอิสลาม

2- การให้ความเคารพต่อผู้ที่มาละหมาดด้วยความเชื่อฟังต่อพระ  
เจ้าของพวกเขา

และตอบรับการเรียกร้องของพระผู้สร้างของพวกเขา  
และด้วยความรักในการฟังสิ่งที่ท่านมี.

และสามารถส่งต่อให้แก่ผู้ตกเตือนที่จริงใจเพื่อชี้แนะถึงข้อ  
ดีและข้อเสียที่มีอยู่ในนั้น

เช่นเดียวกัน หากสามารถบันทึกและเผยแพร่ได้  
โดยเฉพาะในประเทศที่มีเคาะฎิบน้อย  
เพื่อให้ประชาชนทั่วไปที่ไม่ได้ละหมาดกับคุณได้รับประโยชน์  
และเผยแพร่ในรูปแบบเสียงและตัวอักษร

หากเขาสร้างเพจในสื่อสังคมออนไลน์ และเว็บไซต์ส่วนตัว  
ก็เป็นสิ่งที่ดี

และเช่นเดียวกันกับการร่วมมือกับเว็บไซต์ที่เผยแพร่คุฏบะ  
ฮ์ และเผยแพร่คุฏบะฮ์ของเขาในเว็บไซต์เหล่านั้น  
โดยเฉพาะคุฏบะฮ์ที่ได้รับการแปลเนื่องจากมีจำนวนน้อย

## (คำแนะนำทั่วไปสำหรับเคาะ楯และผู้เชิญชวนไป ปฐัลลอส)

ถึงพี่น้องที่อ่านคฤบะฮ์วันศุกร์ของฉัน  
นี่คือคำแนะนำเพื่อเป็นการเตือนสติให้กับเรา

### (จงแจ้งข่าวดีและอย่าทำให้ผู้คนหนีห่าง)<sup>1</sup>

เคาะ楯ที่ประสบความสำเร็จและมีความสามารถ:  
คือผู้ที่ให้กำลังใจและไม่ทำให้ผู้ฟังรู้สึกห่างเหิน  
ผู้ที่ปลุกฝังจิตวิญญาณแห่งความหวังและความมุ่งมั่นในผู้คน  
ผู้ที่ขจัดฝุ่นแห่งความสิ้นหวังและความเกียจคร้าน  
และกระตุ้นให้เกิดความพยายามและการทำงาน

พึงระวังเถิด - พี่น้องเคาะ楯 -  
อย่าให้หัวข้อของคฤบะฮ์ของท่านวนเวียนอยู่กับความทุกข์แ  
ละภัยพิบัติ

และสิ่งที่เป็นลบที่อาจเกิดขึ้นในทุกเวลาและสถานที่  
แต่จงทำให้คฤบะฮ์ของท่านส่วนใหญ่เกี่ยวกับความหวังและก  
ารกล่าวถึงตัวอย่างที่สว่างไสวในตำนานมารยาทและพฤติกรรม  
และบุคคล

เพื่อให้ผู้คนยึดถือมารยาทและพฤติกรรมเหล่านี้และบุคคลเหล  
่านี้เป็นแบบอย่างและแสงสว่างนำทาง

หากคุณเห็นข้อผิดพลาด  
ไม่เป็นไรที่จะเตือนเกี่ยวกับมันและเตือนผู้คนด้วยวิธีการที่ถูก  
ต้องตามหลักศาสนาและวิธีการที่เหมาะสม

---

<sup>1</sup> บันทึกลงโดยอบูดาอูด: (531) อิบน์มาญะฮ์: (987) อะหฺมัด: (17906) และคนอื่นๆ  
และอัลบานียได้ตรวจสอบความถูกต้อง

## <sup>1</sup> (ลงตั้งเป้าหมายของเจ้าไว้ที่มนุษย์ทั่วไป)

จงทำให้ - ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครองท่าน -  
สายตาของท่านอยู่ที่บรรดาผู้คนทั่วไป:  
เพราะพวกเขาคือผู้ที่มิสืบทอดและสมควรที่สุดต่อคำปราศรัยแล  
ะคำตักเตือนของท่าน; ดังที่ท่านนบี -  
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม - ได้กล่าวแก่ท่านอุษมาน บิน อหิ  
อัลอาศ - ราะฎิยัลลอฮุอันฮุ -  
เมื่อเขาได้รับการแต่งตั้งเป็นอิหม่ามของกลุ่มชนของเขาว่า:  
"وَأَقْتَدِ بِأُضْعَفِهِمْ"

"และจงปฏิบัติตามผู้อ่อนแอของพวกเขา"<sup>2</sup>.

คือให้คำนึงถึงสภาพของผู้อ่อนแอ  
และจงละหมาดในลักษณะที่ไม่เป็นภาระต่อพวกเขา  
และการคำนึงถึงผู้ที่มีความเข้าใจอ่อนแอไม่ได้น้อยไปกว่าการ  
รคำนึงถึงผู้ที่มีร่างกายอ่อนแอ

และหากเจ้ามุ่งเน้นไปที่บรรดาผู้มีเกียรติและผู้มีความสำคัญ  
ของพวกเข

รวมถึงผู้ที่รักเจ้าและผู้แสวงหาความรู้จากเจ้า  
โดยไม่ให้ความสำคัญกับประชาชนทั่วไป:

แท้จริงสิ่งนี้จะนำพาเจ้าไปสู่ข้อควรระวังหลายประการ:

1- การประดิดขลัดคำพูดที่ซับซ้อน  
การสร้างสัมพันธ์และหัวข้อที่เหมาะสมกับระดับของพวกเขได้  
โดยไม่คำนึงถึงคนทั่วไปและคนในระดับเดียวกัน

<sup>1</sup> "มะดารีจอัลฆาลีกีน บัยนะ มะนาซิล อียยา กะนะบุตุ วะอียยากะ นัสตะฮีน : (2/66)

<sup>2</sup> (ซัยด อัล-คอฎีร์ : 67)

2- การกีดกันประชาชนจากสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อพวกเขา เช่น การเทศนาและการแก้ไขปัญหาสังคม เพราะคุณมัวแต่สนใจในสิ่งที่นักวิชาการและผู้อื่นสนใจ พวกเขาต้องการฟังการพูดคุยเกี่ยวกับรายละเอียดของวิทยาการและการวิเคราะห์ใหม่ๆ และบางคนต้องการฟังการพูดคุยเกี่ยวกับการเมืองและการจมอยู่ในความเป็นจริง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะไม่เป็นประโยชน์ต่อพวกเขาในศาสนาหรือในโลกนี้ของพวกเขา

3- ความเสื่อมทรามของเจตนา แทนที่จะเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว กลับกลายเป็นการคำนึงถึงผู้ที่รักคุณ และมองหาสิ่งที่ทำให้พวกเขาพอใจและชื่นชม เมื่อคุณเห็นความชื่นชมของผู้คนต่อคุณบะฮ์ของคุณ และการที่พวกเขาเร่งรีบมาฟัง ไม่มีข้อสงสัยว่าคุณจะต้องคำนึงถึงพวกเขา และกล่าวคุณบะฮ์ในสิ่งที่ทำให้พวกเขาพอใจ และในขณะนั้น อัลลอฮ์

ตะอาลาจะทรงถอนความบะรอกะฮ์และการยอมรับ รวมถึงประโยชน์และคุณค่าออกจากเจ้า

และไม่ได้หมายความว่าทำให้ความสำคัญของคอเต็บต่อประโยชน์ของสาธารณชนจะไม่สามารถพูดถึงประเด็นสำคัญที่อาจจะเกินระดับของหลายคน ซึ่งบางทีผู้เชี่ยวชาญเช่นผู้แสวงหาความรู้หรือผู้รับผิดชอบแ

ละคนอื่น ๆ อาจได้รับประโยชน์จากมัน;  
แต่ให้เป็นไปตามความจำเป็น

1.

## จรรยาวัถการหลงตัวเองหรือการยกย่องจากผู้อื่นที่มี ต่อเจ้า

เมื่อผู้ที่อ่านคฤบะฮ์วันศุกร์ขึ้นบนมิมบ์  
และเห็นกลุ่มคนที่มารวมตัวกันที่นั่น และตั้งใจมาหาเขา  
และเห็นในหมู่พวกเขามีทั้งผู้รู้ แพทย์ ผู้ใหญ่ ผู้พิพากษา  
คนร่ำรวย และผู้มีตำแหน่ง:  
อาจจะเกิดความหลงตัวเองในใจของเขา  
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขารู้ว่าหลายคนในพวกเขามาเพราะ  
เขา  
ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ี่อ่านคฤบะฮ์ที่มีปัญญาให้ขอ  
ความคุ้มครองจากอัลลอฮ์จากความหลงตัวเองและความเย่อ  
หยิ่ง  
และให้ต่อสู้กับตัวเองทุกวันศุกร์ในการกำจัดความหลงตัวเอง  
และการเห็นแก่ตัว และให้ยกความดีทั้งหมดกลับไปยังอัลลอฮ์  
ผู้ที่นำพาผู้คนมาหาเขา  
บรรดาสลัฟบางคนกล่าวว่า: เมื่อท่านนั่งอยู่กับผู้คน  
จงเป็นผู้ตักเตือนแก่หัวใจและตัวท่านเอง  
และอย่าให้การรวมตัวของพวกเขาลอกลงท่าน

---

<sup>1</sup> - รายงานโดย มุสลิม (2642)

เพราะแท้จริงพวกเขาลับตาดูภายนอกของท่าน  
แต่พระองค์อัลลอฮ์ทรงจับตาดูภายในของท่าน"<sup>1</sup>.

ดังนั้นท่านจงมีความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮ์ อัชชะฎัล  
และเสริมสร้างศรัทธาของท่าน  
และควรระวังจากการหลงใหลในคำสรรเสริญของผู้คนที่มีต่อ  
ท่าน เพราะแท้จริงผู้คนมากมายเมื่อสรรเสริญก็มักจะเกินเลย  
และท่านย่อมรู้จักตัวเองดีที่สุด!

ท่านอับดุล ญะฮ์ซียะ ระหิมะฮุลลอฮฺ กล่าวว่า:  
«การที่คนธรรมดาทั่วไปสรรเสริญและยกย่องนั้นคือบททดสอบที่ยิ่งใหญ่ เพราะมันได้ทำให้ผู้คนมากมายหลงผิดมาแล้ว!»<sup>2</sup>.

และไม่ใช่ว่าเรื่องผิดที่คุณจะรู้สึกยินดีเมื่อผู้คนชื่นชมคุณหรือ  
คำปราศรัยของคุณ เพราะมีคนกล่าวแก่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ  
ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ว่า  
“ท่านเคยเห็นชายคนหนึ่งปฏิบัติการทำงานที่เป็นความดีแล้วมี  
ผู้คนชื่นชมเยินยอเขาไหม” ท่านตอบว่า

«بَلَّكَ عَاجِلٌ بُشْرَى الْمُؤْمِنِ».

«นั่นคือข่าวดีล่วงหน้าสำหรับผู้ศรัทธา»<sup>3</sup>.

เมื่อผู้ศรัทธาได้กระทำ

"การทำงานที่เพื่ออัลลอฮ์อย่างบริสุทธิ์ใจ  
แล้วอัลลอฮ์ทรงประทานการสรรเสริญที่ดีในหัวใจของบรรดา  
ผู้ศรัทธา

---

<sup>1</sup> ญะมาอิฮ์อุลุมัรวัลชัคม์ ของอับนุรอญับ: 1/84

<sup>2</sup> - รายงานโดย มุสลิม (869)

<sup>3</sup> "อุศูล อัลอินชาอ์ วัลคอตอบะฮ์ ของอับนาซุร: (หน้า: 126).

เขาจึงมีความสุขกับความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์ และยินดีกับสิ่งนั้น สิ่งนั้นจะไม่ทำร้ายเขา"(12)<sup>1</sup>

แท้จริงแล้ว

ข้อบกพร่องและบาปนั้นคือ

เมื่อท่านรู้สึกพึงพอใจในคำชมของพวกเขາ

ท่านดีใจกับความพยายามและการกระทำของตนเอง

และท่านอ้างความดีนั้นเป็นของตนเอง

โดยที่ท่านไม่ได้ดีใจกับความโปรดปราน ความเมตตา

และความกรุณาของอัลลอฮ์ที่นำความดีมาให้ท่าน

และทำให้ท่านรักและทำให้สิ่งนั้นง่ายตายสำหรับท่าน

สัญญาณของการถูกรวบงำด้วยโรคความหลงตัวเองคือ  
การปฏิเสธคำวิจารณ์และไม่ชอบการชี้แนะจากผู้แนะนำ

(4)

**จงพูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อพวกเขาในศาสนาและโลกของพวกเขา<sup>2</sup>**

จงบอกแก่ผู้ที่มาฟังสิ่งที่เจ้ามี

ซึ่งสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่พวกเขาในทางศาสนาและทางโลกของพวกเขา และจงถามตัวเองขณะเตรียมการว่า:

ข้าจะให้ประโยชน์แก่ผู้คนในเรื่องศาสนาและจริยธรรมของพวกเขายังไงเมื่อพวกเขาออกจากมัสยิด?

และสิ่งที่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์จากมัน  
ก็อย่าได้กล่าวถึงมัน

1 - "การกล่าวคุณูปะฮ์ในหมู่ชาวอาหรับ" โดย มุฮัมมัด อัลคอดร์ ฮุซัยน์: 189.

2 บันทึกโดยอัลบุคอรีย (3568) และมุสลิม (2493)

แล้วพวกเขาจะได้ประโยชน์อะไร  
หากฉันพูดถึงเรื่องการเมืองที่ซับซ้อน  
หรือพูดถึงความเดือดร้อนของชาวมุสลิมมากเกินไป?  
พวกเขาจะได้ประโยชน์อะไรจากการที่ฉันนำเสนอหัวข้อที่  
คลุมเครือ ด้วยความละเอียดอ่อนของมัน  
และความกลัวของฉันที่จะพูดอย่างตรงไปตรงมาด้วยตัวเอง  
จนฉันต้องใช้การบอกใบ้และการกล่าวอ้อมๆ  
ซึ่งไม่มีใครเข้าใจนอกจากคนบางกลุ่มเท่านั้น?

แล้วพวกเขาจะได้ประโยชน์อะไรเมื่อฉันให้คำแนะนำแก่ผู้  
นำต่อหน้าสาธารณชน ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวตรงๆ  
หรือเป็นนัยๆ

การให้คำแนะนำแก่ผู้นำอย่างเปิดเผยนั้นบรรดาสลัฟขอและ  
ให้ได้ห้ามไว้ เพราะมันมักจะก่อให้เกิดความวุ่นวาย  
และทำให้ผู้เป็นคอเตีบได้รับอันตราย

### **1 การรักษาความสงบในระหว่างการคุฏบะฮ์**

จำเป็นต้องสงบเงียบขณะฟังคุฏบะฮ์  
และอย่าให้ความตื่นเต้นพาคุณออกนอกเรื่อง  
หรือพูดถึงสิ่งที่จะทำให้คุณเสียใจในภายหลัง  
และหากคอเตีบมีความตื่นเต้นมากเกินไป  
เขามักจะสูญเสียสมาธิและการควบคุมคำพูดของเขา  
และบางทีเสียงของเขาอาจดังจนทำให้ผู้ฟังหลายคนรู้สึกไม่ส  
บายใจ

---

1 - "ซาต อัลมะอาด ฟิ ฮัดยิ ค็อยริลอิบาด": 1/409-410.

## <sup>1</sup>(การระวังจากการยึดเยื่อในคุดบะฮ์)

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม  
มักจะทำให้การเทศนาสั้น และบรรดาสหายของท่าน  
เราะฎียัลลอฮุอันฮุม ก็ทำเช่นเดียวกัน  
และผู้ที่มาหลังจากพวกเขาจากบรรพชนของประชาชาติ  
รอฮิมะฮุมลลอฮ์ตะอาลา

ท่านอะบู วาอิล เราะฮิมะฮุลลอฮ์ (เราะฮิมะฮุลลอฮ์)  
กล่าวว่า: อัมมาร เราะฎียัลลอฮุอันฮ์  
ได้บรรยายให้เราฟังโดยใช้คำที่สั้นและมีความหมายลึกซึ้ง  
เมื่อเขาลงมาจากมิมบร พวกเราจึงกล่าวกับเขาว่า: “โอ้ อะบู  
ยักซอน ท่านได้บรรยายอย่างลึกซึ้งและกระชับดีแล้ว  
หากท่านได้ยืดให้ยาวขึ้นอีกสักหน่อยจะดีมาก” เขาจึงตอบว่า  
: แท้จริงฉันได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮ์  
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«إِنَّ طَوْلَ صَلَاةِ الرَّجُلِ، وَقَصَرَ خُطْبَتِهِ، مِثْلُ مِثْلَةٍ مِنْ فَقْهِهِ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ،  
وَأَقْصِرُوا الْخُطْبَةَ، وَإِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا» .([13])

“แท้จริงการละหมาดที่ยาวนานของชายคนหนึ่งและการคุดบะฮ์ที่สั้นของเขาเป็นเครื่องหมายที่บ่งบอกถึงความเข้าใจในศาสนาของเขา

ดังนั้นพวกท่านจงละหมาดให้ยาวนานและบรรยายให้สั้นลง  
และแท้จริงในวาทศิลปีนั้นมีมนต์เสน่ห์”(13)

คำว่า "(ตานัฟฟิสตะ)" หมายถึง:  
ท่านทำให้คุดบะฮ์ยาวขึ้น

---

<sup>1</sup> แหล่งอ้างอิงก่อนหน้า: 1/386

คำว่า: (มะฮินนะฮ์): หมายถึง เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์,  
(จากความหมายที่เข้าใจในทางศาสนา): หมายถึง  
จากสิ่งที่ทำให้รู้จักความเข้าใจในศาสนาของชายผู้นั้น  
และทุกสิ่งที่เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงบางสิ่ง  
ย่อมเป็นสัญญาณของสิ่งนั้น"

การกล่าวคุญบะฮ์สันมีประโยชน์สำคัญ 3 ประการ:

- 1- การยึดมั่นและปฏิบัติตามซุนนะฮ์
- 2- ความง่ายในการเตรียมคุญบะฮ์  
และความสบายใจที่เกิดขึ้นขณะเตรียม คุญบะฮ์  
และหลังจากเสร็จสิ้น

และบ่อยครั้งที่คอเต็บหลายท่านรู้สึกกังวลเกี่ยวกับการคุญ  
บะฮ์ ตั้งแต่รุ่งอรุณของวันศุกร์หรือก่อนหน้านั้น  
และพวกเขามักจะหมกมุ่นอยู่กับการเตรียมการคุญบะฮ์ในใจ  
และเมื่อพวกเขาよคุญบะฮ์ให้สั้นลง ไม่เกินสิบ นาที่  
ความกังวลทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ก็จะหายไป

- 3- การทำให้ผู้ฟังรู้สึกสบายใจ  
โดยที่ผู้คนเกือบทั้งหมดเห็นพ้องต้องกันว่ารู้สึกสบายใจกับผู้  
ที่ทำให้คุญบะฮ์ของเขาสั้น  
และรู้สึกไม่พอใจกับผู้ทำให้มันยาว

เวลาที่เหมาะสมสำหรับคอเต็บและผู้ฟังคือระหว่างสิบถึงสิ  
บบ้านาที่โดยประมาณ  
เพราะผู้คนเกือบจะเห็นพ้องกันว่าการคุญบะฮ์ที่สั้นนั้นเป็นที่ช  
นชอบและเบากว่าการคุญบะฮ์ที่ยาว



น

(คำคล้องจอง อัสสัณฐี)

มาหาคุณอย่างง่ายดายในความคิดของคุณ

ออกจากลิ้นของคุณอย่างเบาสบาย

และเป็นที่น่าสนใจสำหรับผู้ฟัง เช่นนั้นแล้วก็ไม่มีปัญหา

### (9) ให้ความสำคัญกับรูปลักษณะภายนอกให้ดูดี

การดูแลรูปลักษณะภายนอกให้ดูดีของผู้เป็นเคาะฎิบันนั้น มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการดูแลภายในของเขา รูปลักษณะภายนอกที่ดีหรือไม่ดีนั้น

เป็นผลลัพธ์มาจากจิตใจภายในที่ดีหรือไม่ดี และการมีรูปลักษณะที่ดีของเคาะฎิบันนั้นประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้:

1- ความงามและความสะอาดของเครื่องแต่งกาย โดยไม่ฟุ่มเฟือยหรือเกินความจำเป็น

2- ความงามของร่างกายด้วยความสะอาดและกลิ่นหอม การโกนหรือตัดหนวด และการไว้เครา

3-

ความงามของใบหน้าด้วยรอยยิ้มและการยิ้มแย้มเมื่อทักทาย ผู้คนภายนอกมีสยิดและเมื่อเข้าสู่การกล่าวคุตบะฮ์และหลังจากเสร็จสิ้นจากมัน

เพราะรอยยิ้มที่จริงใจ

และใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส

และการยิ้มแย้มที่ดีทำให้ผู้คนรักผู้กล่าวคุตบะฮ์และคำตักเตือนของเขา

และการยิ้มแย้มให้ นั่นถือเป็นอภิวาตะฮ์ประการหนึ่งสำหรับผู้ที่ทำด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์

และมันคือสิ่งที่ครอบครองจิตใจและความคิด

และผู้ที่มีใบหน้ายิ้มแย้ม

การกระทำของเขาย่อมได้รับการยกย่อง  
ความผิดพลาดของเขาย่อมได้รับการยอมรับ  
แตกต่างจากผู้ที่น่ารังเกียจ เขาเป็นบุคคลที่ควรหลีกเลี่ยง  
และทำให้หัวใจเกิดความทุกข์และความอึดอัดเมื่อพบเจอเขา  
ดังนั้น : จึงเป็นคนที่มิไ้ใบหน้าที่ยิ้มแย้มเกิด -  
พี่น้องผู้เป็นเคาะฎิบ- แล้วท่านจะเห็นความเบิกบานของจิตใจ  
และการที่ผู้คนเข้าหาท่าน  
และการที่พวกเขาพูดถึงท่านด้วยความดี  
และการที่พวกเขายอมรับคำชี้แนะและคำตักเตือนของท่าน  
และการที่พวกเขาให้อภัยต่อความผิดพลาดและการพลั้งพลาด  
ของท่าน

4- ความอ่อนน้อมถ่อมตนและมารยาทของเขาในการเดิน  
และการขึ้นมิมบร์ รวมถึงการนั่งบนมิมบร์  
และหันหน้าให้ผู้คนอย่างดีในขณะที่นั่งและขณะกล่าวคุฎบะฮ์  
และสิ่งที่เป็นข้อสังเกตบางประการคือ เคาะฎิบบางคน  
เมื่อเขานั่งก่อนการคุฎบะฮ์  
เขาจะนั่งในลักษณะที่ไม่สนใจต่อผู้คน  
และสนใจแต่การมองดูใบหน้าของผู้คน และเมื่อเริ่มการคุฎบะ  
ฮ์  
เขาก็เริ่มมองผู้คนด้วยสายตาที่แสดงให้เห็นว่าเขาไม่ใส่ใจแล  
ะไม่สนใจพวกเขา  
ราวกับกำลังต้องการแสดงให้พวกเขาเห็นว่า  
เขาเป็นคนกล้าหาญและไม่เกรงกลัว  
และพูดกับพวกเขาด้วยน้ำเสียงที่มีความรุนแรงและเสียงดัง  
พร้อมทั้งออกคำสั่งและข้อห้ามต่างๆ โดยตรงต่อพวกเขา

ซึ่งวิธีการนี้ไม่เป็นที่ยอมรับของจิตใจ

แต่กลับทำให้ผู้คนรังเกียจและหลีกเลี่ยงจากเขาไป

5- ไม่ลอบเคราะห์หรือสืมผัสมันโดยไม่จำเป็น  
และไม่หันไปมาบ่อย ๆ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่นั่งบนมิมบัร

เพราะสิ่งเหล่านั้นจะลดความสง่างามของผู้ที่อ่านคฤเบาะฮ์ หรือ  
สื่อให้เห็นว่าเขาไม่สนใจผู้คนที่อยู่ตรงหน้า

6- การใช้สรีรกายอย่างสุภาพและมีมารยาท  
และเคาะภูบบางคน - ขอให้พระเจ้าชี้นำพวกเขา -  
เมื่อพวกเขาเข้ามาสยิด

พวกเขาเข้ามาในขณะที่ใช้สรีรกายอย่างเด่นชัด

และบางคนยังคงใช้สรีรกายจนเกือบจะเริ่มการคฤเบาะฮ์

ทำให้มีเศษสรีรกายเหลืออยู่ในปากของพวกเขา

และพวกเขาก็เอาเศษออกในขณะที่กำลังให้การคฤเบาะฮ์

ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม

และอาจบ่งบอกถึงการไม่ให้ความเคารพต่อผู้คนและสถานะอัน  
ยิ่งใหญ่ของการคฤเบาะฮ์

7-

การปฏิบัติตามซุนนะฮ์ในการแต่งกายโดยไม่ปล่อยชายเสื้อให้  
หยาบลากระพัน และในเรื่องการไว้เคราโดยการปล่อยให้ยาว

เพราะผู้เป็นเคาะภูบนั่นคือแบบอย่าง

และผู้คนจะเอาเป็นแบบอย่างได้อย่างไรในเมื่อการกระทำของเขา  
ขัดแย้งกับคำพูดของเขา

และผู้คนจะได้รับอิทธิพลจากคำพูดของผู้ที่คำพูดของเขาไม่มี  
อิทธิพลต่อตัวเขาเองได้อย่างไร?

8 - ความสงบนิ่งของร่างกายขณะพูด  
เพราะเป็นการสื่อถึงความสงบนิ่งของจิตใจ

## (10)

### ความแตกต่างของระยะเวลาในการเตรียมการคุตบะฮ์

เวลาสำหรับการเตรียมคุตบะฮ์:

มันจะแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมและความรู้ของคอเต็บแต่ละคน และขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่จะกล่าว  
ซึ่งเนื้อหานั้นไม่พ้นจากสองประเภท:

1- เป็นวิชาการ เช่น  
ประเด็นทางฟิคว์หรืออากิดะฮ์และหลักการของมัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรได้รับเวลาที่เหมาะสมกับสถานะของมัน  
ไม่ควรดูแคลนหรือประมาท  
ด้วยการเตรียมการก่อนการคุตบะฮ์เพียงไม่กี่ชั่วโมง

2- เป็นการชี้แนะตักเตือนหรือเรื่องราวเกี่ยวกับสังคมและอื่นๆ ซึ่งเวลาการเตรียมมักจะใช้เวลาที่สั้นเป็นส่วนใหญ่  
และคำแนะนำของฉันสำหรับผู้เริ่มต้นในการคุตบะฮ์ -  
ผู้ที่ยังไม่มีประสบการณ์และความรู้เพียงพอ -  
คือให้เริ่มต้นด้วยการเรียนรู้จากคุตบะฮ์ของผู้ที่มาก่อนเขา  
และคุตบะฮ์ที่เขาเรียนรู้ควรมีสามลักษณะดังนี้:

- 1- ควรให้สั้นเพื่อไม่ให้เกิดความลำบากในการพูด
- 2- ต้องมีความถูกต้องทั้งในด้านไวยากรณ์และวิชาการ
- 3- ให้เนื้อหาทั้งภาษาและสาระสำคัญเป็นไปอย่างธรรมชาติ ไม่ต้องเสแสร้ง

และเมื่อเวลาผ่านไป  
ก็ไม่มีอะไรที่จะปรับแก้หรือเพิ่มเติมสิ่งใดที่เห็นสมควร  
จากนั้นพยายามเขียนคฤติบะฮ์ด้วยตัวเอง  
โดยใช้ประโยชน์จากประสบการณ์ของผู้ที่มาก่อน

### ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำสั่งโดยตรงสำหรับผู้ฟัง

จงหลีกเลี่ยง -ขออัลลอฮ์คุ้มครองและชี้นำท่าน-  
การใช้คำสั่งที่มุ่งไปยังผู้ฟังเพียงฝ่ายเดียว เช่นคำว่า  
'พวกท่านจงทำ' หรือ 'พวกท่านอย่าทำ'  
แต่ให้ใช้คำที่รวมผู้พูดเข้าไปด้วย เช่น 'เรามาทำกันเถิด' หรือ  
'เรามาละเว้นกันเถิด' และคำอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน  
เพราะรูปแบบประโยคเช่นนี้จะทำให้ผู้ฟังรู้สึกถึงความอ่อนน้อม  
ถ่อมตนของท่าน  
และความรักที่ท่านมีให้แก่พวกเขาเหมือนที่รักตัวเอง  
และยังแสดงให้เห็นว่าท่านไม่ได้มีสถานะสูงกว่าพวกเขา  
ไม่ว่าในด้านศาสนาหรือจริยธรรม

และผู้เป็นเคาะฎิบที่ประสบความสำเร็จจะมุ่งเน้นคำพูดไปยัง  
ตัวเองก่อนที่จะไปมุ่งเน้นไปยังผู้อื่น  
เขาจะตักเตือนตัวเองก่อนที่จะตักเตือนผู้อื่น  
ดังนั้นคำพูดในคฤติบะฮ์ของเขาจึงมุ่งตรงไปที่ตัวเขาเองก่อนที่จะ  
มุ่งไปยังผู้คน และถ้าเขาทำเช่นนั้น อัลลอฮ์ก็จะยกกระต๊อบเขา  
และให้คำพูดของเขามีประโยชน์ และเพิ่มทางนำ การยอมรับ  
และความสัจจริงให้แก่เขา

## เมื่อใดการเลียนแบบในการพูดจึงจะดีและเมื่อใดจึงจะไม่ดี?

ไม่ควรเลียนแบบเคาะกุ๊บกคนใดคนหนึ่ง  
ทั้งในเรื่องรูปแบบหรือเนื้อหา  
เพราะสิ่งที่เหมาะกับเขาอาจไม่เหมาะกับท่าน  
การเลียนแบบจะทำลายความคิดสร้างสรรค์และความสามารถ  
ของท่าน ดังนั้นจงกล่าวคุตบะฮ์ตามความสามารถ  
พรสวรรค์ และความรู้ที่อัลลอฮ์ได้ประทานให้แก่ท่าน

สำหรับผู้เริ่มต้น:

ไม่เป็นไรที่จะได้รับประโยชน์จากผู้อื่นในด้านวิธีการและเนื้อหา  
แต่ควรระวังไม่ให้กลายเป็นสำเนาของผู้อื่น  
แต่ให้ใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเอง

## และเจ้าอย่าเสียใจเนื่องจากการมีผู้เข้าร่วมฟังน้อย และอย่าได้หลงระเห็จจากการมีผู้เข้าร่วมฟังมาก

พึงทราบเถิด - ขอพระเจ้าโปรดประทานประโยชน์แก่ท่าน

-  
ว่าจิตใจของมนุษย์มักจะปรารถนาที่จะมีผู้ฟังและผู้เข้าร่วมจำ  
นวนมาก โดยเฉพาะจากญาติและเพื่อนของท่าน  
และบางทีท่านอาจจะถามถึงการมาของพวกเขา

หรืออาจจะตำหนิ - แม้ในใจของท่าน -  
ที่บางคนไม่ได้มาเข้าร่วม  
ดังนั้นจงพยายามต่อสู้กับจิตใจของท่านเพื่อหลุดพ้นจากโรค  
นี้

เพราะการที่เขาไม่มาเข้าร่วมไม่ได้หมายความว่าท่านอ่อนแอ แต่เพราะเขาอาจจะพบความสบายใจและได้รับประโยชน์จาก คอเทีบท่านอื่น หรือเพราะใกล้บ้านของเขา หรือด้วยเหตุผลอื่นๆ

และเคาะกุ๊บบที่จริงใจนั้น :  
จะดีใจเมื่อได้ยินว่าผู้คนไปฟังการบรรยายของคนอื่น และจะขอดูอาวให้เขาได้รับทางนำและเป็นประโยชน์ และจะกล่าวชมเชยเขาเมื่อเขารู้ว่าเขามีสิ่งดี ๆ

และหากท่านเห็นว่ามิผู้เข้าร่วมน้อยและผู้คนหันเหออกจากท่าน: จงพิจารณาตนเอง เพราะอาจมีข้อบกพร่องจากท่าน ไม่ว่าจะเป็นจากความอ่อนแอในวิธีการของท่าน หรือจากความอ่อนแอในเนื้อหาที่ท่านนำเสนอ หรือเนื่องจากการยึดเยื้อของการเทศนาของท่าน หรือความอ่อนแอในความบริสุทธิ์ใจของท่าน หรือจากสาเหตุอื่นๆ

จงขอคำแนะนำจากพี่น้องที่จริงใจและมีความหวังดี และขอให้พวกเขาเข้าร่วมกับท่าน หรือฟังคุตบะฮ์ของท่าน และขอให้พวกเขาให้ข้อสังเกตและความคิดเห็นแก่ท่านด้วยความจริงใจ แล้วท่านจะได้รับผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ด้วยอนุมัตติของอัลลอฮ์

## (14) ความสำคัญของการเตรียมตัวที่ดี

หากท่านเป็นผู้ที่กล่าวคุฏบะฮ์โดยไม่ได้เตรียมตัว: ท่านจำเป็นต้องเตรียมการอย่างดี อย่าประมาทในเรื่องนี้เด็ดขาด

แม้ว่าท่านจะเห็นว่าหัวข้อนี้ง่ายและเคยกล่าวถึงมาก่อนแล้วก็ตาม

และการเตรียมตัวที่ดี:

เป็นหนึ่งในสิ่งที่น่าพึงพอใจที่สุดสำหรับผู้ผู้อ่านคุณบะฮ์ แท้จริงแล้วพวกเขา รอคอยวันศุกร์เพื่อที่จะนำเสนอสิ่งที่พวกเขาได้เตรียมไว้ และได้ทุ่มเทร่างกายแรงใจ

และสำหรับการไม่เตรียมตัวอย่างต่อเนื่อง และพึงพาคุตบะฮ์ของผู้อื่นเพียงอย่างเดียว มันจะมีข้อเสียมากมาย เช่น:

1- การกระหาดังกล่าวจะทำให้ความมุ่งมั่นอ่อนแอลง ความตั้งใจลดน้อยลง และจิตใจตกต่ำ เพราะจะเพียงแค่อเลียนแบบผู้อื่นเท่านั้น

2- สิ่งนี้จะทำให้คุณขาดความกระตือรือร้น ความกระฉับกระเฉง และความสุข (ในการทำสิ่งนั้น) จนรู้สึกเหมือนเป็นภาระที่ท่านอยากจะกำจัดให้พ้นตัว ซึ่งสิ่งนี้จะส่งผลต่อรูปแบบการพูดและการยอมรับของผู้คนที่มีต่อตัวของท่าน

3- ผู้คนจำนวนมากจะรู้สึกว่าเคาะฆิบบัไม่ได้เตรียมคุตบะฮ์ด้วยตนเอง แต่คัดลอกมาจากคนอื่น เนื่องจากรูปแบบและเนื้อหาของคุตบะฮ์แตกต่างจากรูปแบบและระดับของเขาเอง ทำให้คุตบะฮ์นั้นไม่ได้รับการยอมรับจากพวกเขา

4: ท่านจะไม่ได้รับประโยชน์จากมัน และหากได้รับประโยชน์ก็เป็นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

เพราะการทำงานที่เจ้าของไม่ได้พยายามค้นคว้าและเตรียมการ  
อย่างเต็มที่ มักจะถูกลืมนึกและสูญหายไปอย่างรวดเร็ว

และท่านจะไม่ก้าวหน้า

และความทะเยอทะยานของท่านจะไม่เพิ่มขึ้น

และความมุ่งมั่นของท่านจะไม่ยิ่งใหญ่ขึ้น

และความรู้ของท่านจะไม่เป็นประโยชน์

เว้นแต่ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา -

ดังนั้น จงพิจารณาคุณูปการที่ท่านได้เตรียมมาเป็นอย่างดี

ท่านจะพบว่าท่านจะไม่ลืมนั่นเลย

แม้จะกลับมาดูอีกครั้งหลังจากผ่านไปหลายปี

ท่านก็จะยังคงรู้เนื้อหาทั้งหมดราวกับเพิ่งพูดไปเมื่อไม่นานมานี้

สำหรับคุณูปการที่ท่านได้ถ่ายทอดจากผู้อื่น

ท่านจะลืมนั้นได้อย่างรวดเร็ว

ลองทดสอบดูสิ

จงกลับไปยังคุณูปการที่ท่านไปแล้วสี่หรือห้าปี

ท่านจะพบว่าตัวเองลืมนั้นไปแล้ว

หรือแทบจะจำได้เพียงเล็กน้อยจากสิ่งที่มีอยู่ในนั้น

และท่านจะไม่ได้รับประโยชน์จากการรวบรวมเนื้อหาของมัน เพื่อให้เป็นหนังสือที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

พยายามในการเตรียมบทคุณูปการของท่านราวกับว่าท่านจะนำไปตีพิมพ์ในหนังสือ

โดยให้ตรวจสอบหะดีษและระดับความถูกต้องด้วยการอ้างอิงคำพูดของนักหะดีษบางท่าน

และให้บันทึกแหล่งอ้างอิงและแหล่งข้อมูลที่ท่านได้ใช้

และให้ความสำคัญกับไวยากรณ์  
และภาษาให้ถูกต้อง

การสะกดคำ

## การใส่ใจในเครื่องหมายวรรคตอน

ให้ความสำคัญ -เมื่อท่านกำลังอ่านคุณบะฮ์-  
กับเครื่องหมายวรรคตอน เช่น เครื่องหมายจุลภาคและอื่น ๆ  
และกำหนดเครื่องหมายเฉพาะที่ท่านจะหยุดเพื่อรักษาลมหายใจของท่าน  
เพื่อไม่ให้เกิดความลำบากจากการหยุดบ่อยในที่ที่ไม่เหมาะสม

## ความสำคัญของการนำเสนอหัวข้อและรูปแบบที่หลากหลาย

โปรดใช้วิธีการที่หลากหลายในการนำเสนอหัวข้อ  
อย่าจำกัดเพียงรูปแบบเดียว เช่น การเทศนา (คุณบะฮ์)  
เกี่ยวกับสภาพจิตใจ หรือเรื่องทั่วไปของประชาชาติ  
หรือเรื่องอื่น ๆ ที่คล้ายกัน  
และพิจารณาความต้องการของผู้คนทั้งในด้านศาสนาและดำเนินโลกของพวกเขา

แต่จงใช้วิธีที่หลากหลาย  
เพื่อกระตุ้นความสนใจในจิตใจของผู้คนต่อการคุตบะฮ์ของท่าน

และหากทำให้มันเป็นชุดที่เชื่อมต่อกัน  
ก็ไม่ใช่ไรที่จะตติมันเมื่อมีความจำเป็น

และจงทราบว่าเป็นเรื่องราวที่นำมาจากคัมภีร์และขุนนะฮ์ที่ถูก  
ต้อง และคำกล่าวของเศาะหาบะฮ์ผู้ทรงเกียรติ -  
รอฎียัลลอฮูอันฮุม - มีผลอย่างยิ่งต่อผู้ฟัง  
และในนั้นมีบทเรียนและข้อเตือนใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด  
ดังนั้นจงใส่ใจในเรื่องเหล่านี้และนำเสนอด้วยวิธีที่น่าสนใจ  
และสกดประโยชน์และข้อเตือนใจจากเรื่องราวเหล่านั้น

อย่าปล่อยให้คุตบะฮ์ของท่านว่างเปล่าจากการกล่าวถึงเห  
ตุการณ์ เรื่องราว หรือตัวอย่างจากชีวิตจริง  
เพื่อไม่ให้คุตบะฮ์ของท่านน่าเบื่อและหนักจนเกินไป

จงให้ความสำคัญกับวิธีการที่ดีที่สุดในการนำเสนอเรื่องร  
าวและสถานการณ์

และให้มีปฏิสัมพันธ์กับมันด้วยความรู้สึของท่าน

และให้สิ่งนี้ปรากฏบนใบหน้าของท่านและน้ำเสียงของท่าน

จงให้ความสำคัญกับการใช้ชีวิตอยู่กับความเป็นจริงและป  
ัญหาของผู้คน

เพื่อให้ท่านจะได้ไม่พูดไปคนละทางกับสิ่งที่พวกเขาประสบอยู่

## **ความสำคัญของการฝึกฝนทักษะและศิลปะการพูด และการสร้างอิทธิพล**

ผู้ที่ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาทักษะและศิลปะการ  
พูดมากที่สุดคือ คอเต็บ  
เนื่องจากคอเต็บจำเป็นต้องโน้มน้าวใจผู้คนและดึงดูดความส  
นใจของพวกเขา

เพื่อให้พวกเขายอมรับสิ่งที่เขากล่าวแก่พวกเขา

และผู้ที่เป็นเคาะฎิบที่มีรูปแบบการพูดที่เข้มแข็งและการบ  
รรยายที่ยอดเยียม

มักจะเป็นประโยชน์ต่อผู้คนมากกว่าผู้ที่ไม่มีคุณลักษณะเหล่านี้ แม้จะมีความรู้มากกว่าและมีตำแหน่งสูงกว่า

จำเป็นสำหรับเคาะฆีบที่จะฟังบทเรียนเกี่ยวกับศิลปะการพูด และหากสามารถเข้าร่วมได้ก็จะดียิ่งขึ้น หรืออ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

และผู้ใดที่ซื้อสัตย์ต่ออัลลอฮ์และอุทิศตนและเวลาของเขาเพื่อพระองค์

อัลลอฮ์จะประทานความเมตตาและความโปรดปรานที่เขาไม่เคยคาดคิดและไม่เคยอยู่ในจิตใจของเขา

และผู้ใดที่มอบให้อัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงรัก

อัลลอฮ์จะประทานให้เขามากกว่าสิ่งที่เขารัก

และผู้ใดที่อุทิศตนเพื่ออัลลอฮ์

อัลลอฮ์จะทรงทำให้ทุกสิ่งรับใช้เขา

และทรงทำให้เขามีเหตุแห่งความสุข ความสูงส่ง

และความมั่นคง

ระหว่างท่านกับพรสวรรค์จากพระเจ้าผู้ทรงเกียรติที่ยิ่งใหญ่

นั่น มีเพียงความมุ่งมั่นที่แท้จริง

เจตนารมณ์ที่เข้มแข็งเพื่ออัลลอฮ์

การละทิ้งสิ่งที่ตนเองรักและปรารถนาเพื่อสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักและพึงพอพระทัย

และความพยายามอย่างไม่ลดละเพื่อยกระดับศาสนาและบทบาทบุญดีของพระองค์

แม้ว่าสิ่งนั้นจะทำให้ตำแหน่งของท่านลดลงในสายตาของผู้คนทางโลก ผู้ที่ทำตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ

และผู้ใดที่แสวงหาตำแหน่งทางโลกก็ตาม

## หลักการแห่งการฟื้นฟู

อัลลอฮ์

ตะอาลา

ทรงสร้างมนุษย์ให้มีความรักในการเปลี่ยนแปลงและการปรับปรุงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า

ดังนั้นท่านจะพบว่าผู้คนไม่หยุดนิ่งอยู่ในสภาพเดียว และเมื่อมีสิ่งใหม่เกิดขึ้นในชีวิต

พวกเขาจะรีบเร่งไปหามันเมื่อมีความสามารถ

ดังนั้น ชายในวันนี้ไม่ใช่คนเดียวกับเมื่อสิบปีก่อน แต่วันนี้เขาได้ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงลักษณะชีวิต การดำรงชีวิต ยานพาหนะ และบ้านของเขาให้ดียิ่งขึ้น

ผู้ที่ทำหน้าที่คุณบะฮ์วันศุกร์เป็นบุคคลที่สมควรที่สุดในการปรับปรุงและพัฒนาทักษะการพูด

รวมถึงเพิ่มพูนทักษะในการนำเสนอและการสร้างอิทธิพล

ถ้าเขายังคงใช้รูปแบบเดิมตั้งแต่เริ่มต้นการบรรยาย

เขาจะไม่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างแน่นอน

แต่จะถดถอยลง เพราะธรรมชาติของมนุษย์เมื่ออายุมากขึ้น ความมุ่งมั่นและความกระตือรือร้นจะลดลง จิตใจจะอ่อนล้า และความสามารถในการโน้มน้าวใจก็จะน้อยลงด้วย ดังนั้น เขาจึงจำเป็นต้องหาสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นและเสริมสร้างความมุ่งมั่นและจิตใจของตนเอง

รวมถึงพัฒนาทักษะและรูปแบบการพูด

เพื่อเอาชนะความอ่อนแอที่เกิดขึ้นกับประสาทสัมผัสและความมุ่งมั่นของเขา

ส่วนใหญ่ของผู้ที่ทำหน้าที่คุณบะฮ์ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นการคุณบะฮ์

แล้วนั่นหมายความว่าตั้งแต่เริ่มต้นเขาได้บรรลุความสมบูรณ์แบบแล้วหรือ?

ไม่ใช่

ดังนั้น ทำไมเขายังคงยึดมั่นในวิถีทางที่เขาคุ้นเคย และไม่พิจารณาปรับปรุงวิธีการและแนวทางของเขา และไม่ดำเนินการในขั้นตอนที่ถูกต้องในการพัฒนาและสร้างสรรค์ใหม่

ในขณะที่เขาได้พยายามอย่างเต็มที่ในการปรับปรุงเรื่องราวทางโลกและการดำรงชีวิตของเขา?

แล้วทำไมเขาจะไม่มุ่งมั่นไปสู่สิ่งนั้น

ในเมื่อสถานะของการคุกคามนั้นเป็นหนึ่งในสิ่งที่มีเกียรติและยิ่งใหญ่ที่สุดที่เขาจะกระทำได้ในชีวิตของเขา?

**(19)**

**การให้ความสำคัญกับเครื่องมือสองอย่างในการสร้างอิทธิพล: เสียงและสายตา**

นักคุกคามที่ประสบความสำเร็จ  
จำเป็นต้องใช้เครื่องมือทั้งสองนี้:

1- เสียง ซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีอิทธิพลมากที่สุด  
และการใช้อิทธิพลนี้ให้สมบูรณ์ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้:

ก. ระดับเสียงควรอยู่ในระดับปานกลาง  
ทั้งในด้านการยกเสียงและลดเสียง

รวมถึงความเร็วและความช้า

ไม่ควรให้เสียงเบาหรือซ้ำจนทำให้ผู้ฟังรู้สึกเบื่อหน่ายและเหนื่อยชา

และไม่ควรให้เสียงดังหรือเร็วเกินไปจนรบกวนหรือทำให้พวกเขาไม่สามารถมีสมาธิและเข้าใจได้

ข- ไม่ควรมีเสียงในระดับเดียวกันตลอดเวลา  
ทั้งนี้เพราะเคาะ楯บางคนมีเสียงเดียวกันตลอด  
หากเสียงนั้นอ่อนแอจะทำให้ผู้ฟังรู้สึกเบื่อหน่าย  
และหากเสียงนั้นดังเกินไปจะทำให้ผู้ฟังรู้สึกรำคาญ

การพูดในลักษณะเดียวกันตลอดเวลา  
ทำให้ผู้ฟังขาดการมีส่วนร่วมกับการพูดของเคาะ楯  
เพราะพวกเขาจะไม่สามารถแยกแยะระหว่างจุดสำคัญและจุด  
อื่น ๆ ได้ และไม่ต้องสงสัยเลยว่า  
คำพูดที่สำคัญและมีผลกระทบต่อการการยกเสียงให้เด่นชัด  
พร้อมกับการเร่งความเร็ว  
หรือการลดเสียงพร้อมกับการชะลอ

คำตอบ : การปรับเสียงของประโยคตามบริบทของมัน  
หากเป็นคำถาม ก็ควรนำเสนอในลักษณะของผู้ถาม  
หากเป็นการแปลกใจ ก็ควรนำเสนอในลักษณะของผู้แปลกใจ และอื่นๆ

จงเปิดปากของท่านให้กว้างกว่าปกติในการพูดคุยทั่วไป  
เพราะสิ่งนี้จะช่วยให้เสียงพยัญชนะชัดเจนและไม่ทับซ้อนกัน  
และสามารถควบคุมเสียงได้ แต่จงอย่าทำเกินไป  
เพราะการเปิดปากมากเกินไปจะนำไปสู่ความกระตือรือร้นที่  
เกินควร และทำให้ภาพลักษณ์ของผู้พูดไม่เหมาะสม

จงกล่าวคุณบะฮ์ด้วยเสียงปกติของเจ้า  
และอย่าทำให้การคุณบะฮ์มีเสียงและการแสดงที่เฉพาะเจาะจง  
ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เกิดช่องว่างระหว่างเจ้าและผู้คน

และเป็นสาเหตุให้เจ้าสุญเสียเครื่องมือที่ทรงพลังที่สุดในการสร้างอิทธิพลต่อผู้ฟัง

และการหยุดพักเล็กน้อยในสถานการณ์ที่เหมาะสมกับการหยุดพักนั้น

เมื่อคอเต็บผ่านความคิดสำคัญที่ต้องการจะฝังแน่นในจิตใจของผู้ฟังของเขา:

ให้เขาหันไปหาพวกเขา

และจ้องมองตาของพวกเขาโดยตรงชั่วขณะ

โดยไม่ต้องกล่าวสิ่งใด

และการเจียบอย่างกะทันหันนี้มีผลกระทบอย่างมากต่อพวกเขา

ทำให้ดึงดูดความสนใจของพวกเขา

และทำให้แต่ละคนมีความตื่นตัวและพร้อมสำหรับสิ่งที่จะตามมาหลังจากการเจียบนั้น

แต่จำเป็นต้องหยุดโดยไม่มีการเว้นชว่นาน  
และไม่มีการเสแสร้ง

ตัวอย่างเช่น: อะลี เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้ส่งทองคำแท่งเล็กๆ  
ๆ ไปยังท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม  
แล้วท่านก็แบ่งมันให้กับเศาะฮาบะฮ์บางคนของท่าน

มีชายคนหนึ่งเข้ามาและกล่าวว่า: จงเกรงกลัวอัลลอฮ์เถิด  
โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์!

โอ้ ความกล้าหาญเช่นนี้ต่อสิทธิของท่านนบี อัศศ็อดิก  
อัลอะมีน ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม!!

ดังนั้นท่านเราะซูลุลลอฮ์- ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม-  
ได้กล่าวด้วยความประหลาดใจต่อความกล้าหาญนี้ว่า: (...)  
ใครจะเชื่อฟังอัลลอฮ์หากฉันฝ่าฝืนพระองค์?

อัลลอฮ์จะทรงไว้วางใจฉันต่อชาวโลก  
แล้วพวกเจ้าไม่ไว้วางใจฉันหรือ?

สิ่งที่อยู่ในวงเล็บนั้นบ่งบอกถึงการหยุดพักเล็กน้อย  
เนื่องจากสถานการณ์ต้องการเช่นนั้นเพื่อดีดุดความสนใจ  
ของผู้ฟังและกระตุ้นความสนใจในสิ่งที่จะกล่าวต่อไป

ประโยคแรก: (โอ  
ช่างกล้าหาญในสิทธิของท่านเราะสูลผู้ซื่อสัตย์และไว้วางใจใ  
ด้ คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม!!),  
เป็นรูปแบบของการแสดงความประหลาดใจ  
สถานการณ์นี้ต้องการให้เขาเรียบเรียงมันในรูปแบบของความ  
ประหลาดใจ

และประโยคที่สอง: (ใครจะเชื่อฟังอัลลอฮ์เมื่อฉันไม่เชื่อฟัง  
พระองค์จะไว้วางใจฉันในหมู่ชาวโลกแล้วพวกท่านจะไม่ไว้วาง  
ใจฉันหรือ?) เป็นรูปแบบของคำถามปฏิเสธ  
ดังนั้นสถานการณ์นี้จึงต้องการให้เขาใช้รูปแบบของผู้ถามที่  
ปฏิเสธ

2. การมอง: โดยการกระจายสายตาไปยังผู้ฟังทั้งหมด  
และมีปฏิสัมพันธ์ด้วยสายตากับการพูดคุยที่ท่านกำลังกล่าว  
ถึง

ก- การผินหน้าเล็กน้อยไปทางขวาและทางซ้าย  
โดยไม่ควรหันอย่างรวดเร็วหรือบ่อยครั้ง  
เพราะไม่เหมาะสมสำหรับเคาะก๊ิบโดยเฉพาะ  
เนื่องจากแสดงถึงการที่เคาะก๊ิบปล่อยให้อารมณ์ครอบงำและ  
ควบคุมเขา  
ซึ่งอาจนำไปสู่การขาดความแม่นยำในการมุ่งเน้น

การเปิดตาหรือกดเบา ๆ  
การเคลื่อนไหวของตามีผลกระทบอย่างยิ่งต่อผู้ที่อยู่ในที่นั้น  
และพวกเขาได้รับแรงบันดาลใจจากความหมายที่อาจไม่สามารถอธิบายได้ด้วยคำพูด

เสียงและการมองเห็น :  
เป็นสองเสาหลักที่สำคัญของการที่คอเต็บมีอิทธิพลต่อผู้ฟัง  
และหากขาดสิ่งเหล่านี้ไป  
เขาจะสูญเสียความสามารถในการสื่อสารสิ่งที่เขาต้องการให้  
พวกเขาได้รับรู้

และสูญเสียความสามารถในการโน้มน้าวใจพวกเขา  
ดึงดูดความสนใจ ความกระตือรือร้น  
และความกระฉับกระเฉงของพวกเขา

เป็นไปได้สำหรับทุกเคาะฆีปที่จะใช้สิ่งเหล่านี้โดยไม่ต้องกังวลหรือฝืนใจ แต่ไม่ควรเกินเลย  
เพราะการเกินเลยในเรื่องนี้แสดงถึงความบาปบุญญาและความไม่รอบคอบ

เช่นเดียวกับการเกินเลยในความสงบเสียงและความนิ่งเงียบ  
ที่นำไปสู่ความเบื่อหน่ายและความเหนื่อยหน่าย  
และสิ่งที่ดีที่สุดคือการอยู่ในทางสายกลาง

มีเครื่องมือบางอย่างที่ไม่เหมาะสมสำหรับชุดบะฮ์วันศุกร์  
นั่นคือ:

1. การเคลื่อนไหวมือทั้งสอง
  2. การขยับผ้าคลุมหรือผ้าโพกศีรษะ
- การเล่นกับเครื่องขยายเสียง การก้าวไปข้างหน้าและถอยหลัง  
และอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

## อย่าผูกมัดตัวเองกับรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่ไม่ได้ถูกยืนยันด้วยสุนนะฮ์ที่ถูกต้อง

ไม่ควรยึดติดกับรูปแบบใด

๑

นอกจากสิ่งที่ได้รับการยืนยันจากสุนนะฮ์ที่ถูกต้อง

เพื่อไม่ให้เข้าใจผิดว่าเป็นสุนนะฮ์ เช่น การกล่าวว่า  
บารอกลลอฮ์ ลี ะล่ากุม ฟิลกุรอันลออะซิม  
ในตอนท้ายของคุฏบะฮ์แรก

และบ่อยครั้งที่บางคุฏบะฮ์ยึดมั่นในการขออ้อว้ในตอนท้ายของคุฏบะฮ์ ซึ่งแทบจะไม่ออกจากกรอบเดิม และบางคนยึดถือในการขออ้อว้ที่ซ้ำซากนี้ จนกระทั่งหลายคนเมื่อเคาะฎิบเริ่มขออ้อว้ก็รู้สึกอึดอัดและเบื่อหน่าย

เพราะเบื่อหน่ายกับการซ้ำซากที่มากเกินไปด้วยวิธีการที่เน้นการบรรยายและขาดการมีส่วนร่วมที่จำเป็นในอ้อว้

## (การใส่ใจในเรื่องการออกเสียงของตัวอักษรและการไม่ให้เกิดการซ้อนทับกัน)

จงใส่ใจในการออกเสียงตัวอักษรให้ถูกต้องตามฐานที่มาของมัน เพราะนั่นมีผลอย่างยิ่งต่อความชัดเจน การสื่อสาร และความหนักแน่นของคำพูด

และสิ่งที่ถูกตำหนิสำหรับเคาะฎิบ: คือการพูดคำต่าง ๆ อย่างรีบร้อนจนทำให้ตัวอักษรหรือคำเชื่อมต่อกันก่อนที่จะตัวอักษรหรือคำแรกจะได้อยู่ในที่ของมัน



และหนึ่งในหัวข้อที่คอเต็บไม่ควรละเลยและควรเน้นย้ำอยู่เสมอ คือ:

เตาฮีดและหลักการอิสลามห้าประการ

คุณลักษณะของการละหมาดและความสำคัญของการมีสมาธิในนั้น

หัวข้อตามฤดูกาล

เช่น

การพูดถึงความประเสริฐของเดือนเราะมะฎอนเมื่อถึงเวลาของมัน

การตกแต่งเดือนเกี่ยวกับฟิต้นะฮ์และวิธีการจัดการกับมัน

เตือนให้ระวังการอหฺการทางศาสนา

ให้มีการระมัดระวังต่อกลางของชัยฎอนและวิธีการล่อลวงของมัน

จริยธรรมและมารยาทและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมัน

และบางหัวข้อที่ทำให้อิหม่านเพิ่มพูนและเกิดความผูกพันกับอัลลอฮ์:

1- การปลูกฝังความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ในจิตใจของผู้คนด้วยการกล่าวถึงคุณลักษณะและความโปรดปรานของพระองค์

2.

การปลูกฝังความยิ่งใหญ่ของอัลกุรอานซึ่งเป็นคำพูดของพระองค์

3- การเล่าเรื่องราวของบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม และผู้ที่เป็ผู้นำในหมู่พวกเขาและนบีท่านสุดท้ายคือท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

และเล่าเรื่องราวของบรรดาศอฮาบะฮ์ผู้ทรงเกียรติ  
เราะฎียัลลอฮุอันฮุม

4. การกล่าวถึงสวรรค์และคุณลักษณะของมัน  
และสาเหตุที่จะทำให้เข้าสวรรค์และให้กล่าวถึงนรกเช่นกัน

5- การให้ความสำคัญเกี่ยวกับอิบาดะฮ์ทางใจ: เช่น  
การมอบหมายต่ออัลลอฮ์ การกลับใจ การสำนึกผิด  
ความเกรงกลัว และความนอบน้อม

อัลลามะฮ์ อิบน์ อัล-กียอญิม เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า:  
"และผู้ใดที่ใคร่ครวญถึงคุณบะฮ์ของท่านนบี  
คือลัทธิล่อล่ออะลียะฮ์ซะลัลัม

และคุณบะฮ์ของบรรดาสาวกของท่าน

จะพบว่ามีเพียงพอที่จะอธิบายถึงทางนำและความเป็นเอกะ  
ของอัลลอฮ์ และกล่าวถึงคุณลักษณะของพระเจ้า - جل جلاله -  
และหลักการศรัทธาโดยรวม การเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์  
และกล่าวถึงความโปรดปรานของพระองค์ที่ทำให้ผู้คนรักพระ  
องค์

และวันของพระองค์ที่ทำให้พวกเขากลับจากการลงโทษของ  
พระองค์

และการสั่งให้ระลึกถึงและขอบคุณพระองค์ที่ทำให้พวกเขารัก  
พระองค์ โดยพวกเขาจะกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์  
คุณลักษณะและพระนามของพระองค์ที่ทำให้ผู้คนรักพระองค์  
และสั่งให้เชื่อฟัง ขอบคุณ

และระลึกถึงพระองค์ที่ทำให้พวกเขารักพระองค์

ดังนั้นผู้ฟังจะกลับไปด้วยความรักต่อพระองค์และพระองค์ก็รั  
กพวกเขา

จากนั้น

ยุคสมัยนั้นก็ผ่านไป

และแสงสว่างแห่งนบูนะห์ก็เลื่อนหายไป

บรรดาบทบัญญัติและคำสั่งต่าง ๆ

กลายเป็นเพียงพิธีกรรมที่ถูกปฏิบัติโดยไม่คำนึงถึงแก่นแท้และจุดประสงค์ที่แท้จริงของมัน

พวกเขาให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ภายนอก

และประดับประดาด้วยสิ่งที่พวกเขาเห็นว่าสวยงาม

จนทำให้พิธีกรรมและธรรมเนียมปฏิบัติกลายเป็นประเพณีที่ไม่อาจละเว้นได้ แต่กลับละเลยเป้าหมายหลักที่ไม่ควรถูกละเลย ดังนั้นพวกเขาจึงประดับประดาคำบรรยายด้วยประโยคที่คล้องจองและศิลปะการใช้ภาษาชั้นสูง

ส่งผลให้คุณค่าทางจิตใจของคำบรรยายลดลงอย่างมากจนแทบไม่มีเลย

และทำให้จุดประสงค์หลักของชุดบะฮ์นั้นสูญหายไป" (17)

และเขา

-เราะหิมะฮุลลอฮฺ-

กล่าวอีกว่า

"ในหะดีษของเขาเกี่ยวกับจุดประสงค์ของคุณบะฮ์:

"หมายถึงการสรรเสริญและยกย่องอัลลอฮ์

การปฏิญาณถึงเอกภาพของพระองค์และการเป็นศาสนทูตของ

ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม

การเตือนป่าวของพระองค์ถึงวันของพระองค์

การเตือนพวกเขาจากการลงโทษและความโกรธของพระองค์

และการสั่งเสียพวกเขาให้ทำสิ่งที่ทำให้พวกเขาใกล้ชิดกับพระองค์และสวรรค์ของพระองค์

และห้ามพวกเขาจากสิ่งที่ทำให้พวกเขาใกล้ชิดกับความโกรธ

ธและไฟนรกของพระองค์

นี่คือจุดประสงค์ของคฤตปะธีและการรวมตัวกันเพื่อมัน"(18)

เคาะฎฐิภควรตักเตือนผู้คนที่เกี่ยวกับความผิดต่าง ๆ  
ที่แพร่หลายในหมู่พวกเขาในเรื่องของอะกิตะธี การอฆาตะธี  
จริยธรรม การปฏิบัติต่อกัน การดำรงชีวิต การอบรมสั่งสอน  
และอื่น ๆ และเตือนพวกเขาจากการเข้าไปพัวพันกับฟิถนะธี  
และสอนพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องราวของศาสนาของพวกเขา

และอัลลอฮ์ ทรงรอบรู้ยิ่ง  
ขออัลลอฮ์ทรงโปรดประทานพรและประทานความสันติแด่ท่าน  
นบีมุฮัมมัดของพวกเรา และแด่วงศ์วานของท่าน  
และอัครสาวกของท่านทั้งหมด

## สารบัญ

|                                                                                                                        |    |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| ความสำคัญของคฤตบะฮ์.....                                                                                               | 4  |
| บรรดามลาอิกะฮ์แห่งพระผู้ทรงเมตตากำสั่งฟังเจ้าอยู่<br>ดังนั้นจึงให้ความสำคัญแก่พวกเขา.....                              | 7  |
| สิ่งใดดีกว่า: การกล่าวคฤตบะฮ์แบบสดหรือการอ่านจากกระดาด? .....                                                          | 9  |
| (แปดขั้นตอนที่ช่วยให้การเดินทางไปสู่การปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จใน<br>การกล่าวคฤตบะฮ์นั้นง่ายขึ้นและราบรื่นขึ้น) ..... | 10 |
| (ความกังวลและความตึงเครียดในช่วงเริ่มต้นของการกล่าวคฤตบะฮ์เป็นสิ่งที่<br>คุ้นชินและปกติ).....                          | 13 |
| (สาเหตุ (หรือแนวทาง)<br>ในการกำจัดความกลัวที่มากเกินไปต่อการพูดในที่สาธารณะ).....                                      | 15 |
| (วิธีการที่ดีที่สุดในการจัดการกับคำวิจารณ์ที่ผิดพลาดที่มาถึงท่าน)... ..                                                | 18 |
| (คำสั่งเสียสำหรับเคาะกุ๊บบก่อนคฤตบะฮ์).....                                                                            | 19 |
| (คำสั่งเสียสำหรับเคาะกุ๊บบระหว่างคฤตบะฮ์) .....                                                                        | 24 |
| (คำสั่งเสียสำหรับเคาะกุ๊บบหลังจากคฤตบะฮ์) .....                                                                        | 25 |
| (คำแนะนำทั่วไปสำหรับเคาะกุ๊บบและผู้เชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์) .....                                                          | 27 |
| (จงแจ้งข่าวดีและอย่าทำให้ผู้คนหนีห่าง) .....                                                                           | 27 |
| (จงตั้งเป้าหมายของเจ้าไว้ที่มนุษยชาติทั่วไป).....                                                                      | 28 |
| . จงระวังการหลงตัวเองหรือการยกย่องจากผู้อื่นที่มีต่อเจ้า.....                                                          | 30 |
| (4)                                                                                                                    |    |
| จงพูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อพวกเขาในศาสนาและโลกของพวกเขา                                                              | 32 |
| การรักษาความสงบในระหว่างการคฤตบะฮ์.....                                                                                | 33 |
| (การระวังจากการยึดเยื้อในคฤตบะฮ์) .....                                                                                | 34 |
| จงหลีกเลี่ยงคำพูดที่ไม่คุ้นเคย.....                                                                                    | 36 |
| (8) จงหลีกเลี่ยงการสร้างคำคล้องจอง .....                                                                               | 36 |
| (9) ให้ความสำคัญกับบุคลิกภายนอกให้น้อย.....                                                                            | 37 |

|                                                                                         |    |
|-----------------------------------------------------------------------------------------|----|
| (10) ความแตกต่างของระยะเวลาในการเตรียมการคุตบะฮ์.....                                   | 40 |
| ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำสั่งโดยตรงสำหรับผู้ฟัง .....                                       | 41 |
| เมื่อใดการเลียนแบบในการพูดจึงจะดีและเมื่อใดจึงจะไม่ดี? .....                            | 42 |
| และเจ้าอย่าเสียใจเนื่องจากการมีผู้เข้าร่วมฟังน้อย                                       |    |
| และอย่าได้หลงระเห็จจากการมีผู้เข้าร่วมฟังมาก .....                                      | 42 |
| (14) ความสำคัญของการเตรียมตัวที่ดี .....                                                | 43 |
| การใส่ใจในเครื่องหมายวรรคตอน .....                                                      | 46 |
| ความสำคัญของการนำเสนอหัวข้อและรูปแบบที่หลากหลาย .....                                   | 46 |
| ความสำคัญของการฝึกฝนทักษะและศิลปะการพูด และการสร้างอิทธิพล .....                        | 47 |
| หลักการแห่งการฟื้นฟู.....                                                               | 49 |
| (19) การให้ความสำคัญกับเครื่องมือสองอย่างในการสร้างอิทธิพล:<br>เสียงและสายตา .....      | 50 |
| อย่าผูกมัดตัวเองกับรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่ไม่ได้ถูกยืนยันด้วยสุนนะฮ์ที่<br>ถูกต้อง ..... | 55 |
| (การใส่ใจในเรื่องการออกเสียงของตัวอักษรและการไม่ให้เกิดการซ้อนทับ<br>กัน).....          | 55 |
| จุดประสงค์ของการคุฏบะฮ์                                                                 |    |
| และหัวข้อสำคัญที่เคาะฎิบจำเป็นต้องกล่าวถึง.....                                         | 56 |